

சேந்தமிழ்ச்சேல்வம்

நிரசிரபுரத்து மாதந்தோறும் வெளிவரும்.

ஒரு தமிழ்ப் பத்திரிகை.

சேல்வத்துட் சேல்வம் சேவிச்சேல்வ மச்சேல்வம்
சேல்வத்து ளேல்லாந் தலை.

தொகுதி 1.] விநோதிகிருஷ்ண ஆடி-ம் 1-உ. [பகுதி-4.]

உள்ளுறை.

பக்கம்.

தமிழ் மொழி.	73
பெற்றோர்கடமை.	77
பௌத்தமதம்.	81
மகா கொடியது.	84
மங்கைக்கரசி அல்லது } மாண்புடைமனைவர்.	87
புத்தக வரவுகள்.	92
சமாச்சாரக்குறிப்புகள்.	95

பத்திராதிபர்:— பண்டிதர், அமிர்தம், சுந்தரநாதபிள்ளை,
நிரசிரபுரம்.

வருஷசந்தா தூ. 1. } Copy Right { வெளிவர்ப்புக்கு தூ. 2.
தபாற்கூலி அணா. 4. } Registered. { தனி சஞ்சிகை அணா. 2.

சந்தாதாரர்கள் பால் வேண்டிக்கொள்வது.

பத்திரிகைகள் சிறப்புற்றோங்கி என்றும் நின்று நிலவுதற்கு
சந்தாதாரர்களே காரணம். இது எவர்க்கும் தெரிந்ததே.

ஆகையால் செந்தமிழ்ச் செல்வத்தின் சந்தாதாரர்களாகிய தமிழ்
முபிமானமுடைய கனவான்களே! சகோதரர்களே!!

தயை செய்து சந்தாவை அனுப்பி எமக்கு ஊக்கத்தை உண்
டாக்கி நமது பத்திரிகையை நின்று நிலவுமாறு செய்ய உங்களை எஸ்
லாம் பெரிதும் வேண்டிக்கொள்ளுகின்றோம்.

இம்மாதம் சந்தாவை அனுப்பாதிருப்பின் அடுத்த மாதம் வி. பி.
தபாலில் பத்திரிகை வரும் அப்போது மறுத்துவிட்டு எமக்கு வட்டப்
படித்தி எம் நன் முயற்சிக்குத்தனர்ச்சி செய்வோராகாதிருக்க வேண்
டிக்கொள்ளுகின்றோம்.

பத்திராதிபர்.

ஐயன் மீர்!

அச்சுக்கூட மாற்றுதலினாலும் எனது பெரிய தந்தையார் சோட
சத்வய அவதானம் மகா-நா-நா-ஸ்ரீ கி. அ. சோ. இராமலிங்கம்பிள்ளை
அவர்கள் காலஞ்சென்றமையாலும் சில நாள் தாமதத்து நமது செந்
தமிழ்ச்செல்வம் வெளியாகின்றது. இனிமேல் தாமதமின்றிக்குறித்த
நாளிலேயே வந்துகொண்டிருக்கும். அச்சாபீஸ்காரர்கள் செய்தி
எவரும் அறிந்ததே. அவர்களாலேயே பத்திரிகை பிடிபடுகின்றது
என்றாலும் எம் முயற்சி முத்துகின்றது. தயைசெய்து மன்னிக்க
வேண்டுகின்றோம்.

பத்திராதிபர்

செந்தமிழ்ச் செல்வம்

ஒரு மாதாந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகை.

[தோகுதி-1.] விரோதிகிருது-ஸ் ஆடி-மீ 1-வ [பகுதி-4]

* தமிழ்மொழி:

தமிழ் மொழியின் சிறப்புகள்னைத்தையும் எடுத்து எழுதுவதென்பது எத்துணை ஆற்றலுடையார்க்குமாகாததொன்றும்.

தமிழ் மொழியின் சிறப்புக்களோ மிக்க கல்வி கற்றறிந்து ஒழுகும். ஆற்றலுடையானொருவன் தனக்கேற்பட்ட நீண்ட ஆயுள் நான் முழுதும் இடைவிடாது செலுத்தி எழுதுகினும் முடிவுறுது. விரிந்து, அடங்காது அவன் உரைக்கும் மேற்பட்டு நிற்கும் பெற்றியுடையனவாம்.

என்றாலும் தமிழின் அருமை பெருமைகளைத்துக் காட்டுமாறு, தமிழின் சிறப்பு, தமிழின் செய்வீகம், தமிழ்மொழியின் பழமை, தமிழே எம்மொழிக்கும் முந்தியது, தமிழும் ஆரியமும், தமிழ்மொழியின் நூற்பெருக்கம், தமிழ் மொழிப்புவர்கள், என்னுந்தலைப்புடனும் இன்றோரன்ன பல தலைப்புடனும் வியாசங்கள் எம்மாலும் எமது நண்பர்களாலும் எழுதப்பெற்று நமது “செந்தமிழ்ச்செல்வத்தின்” வாயிலாய்வர இருப்பதால் இப்பொழுது “தமிழ்மொழி” என்பதைத் தலைப்பாகக் கொண்டுள்ள இவ்வியாசத்தைச் சிறுவரும் தெளிவாகத் தெரிந்துகொள்ளுமாறு சுருக்கித் தெள்ளிய செந்தமிழ் நடையில், பிண்டமாக எழுதுகின்றோம்.

தமிழ்மொழி “தமிழ்” எனத்தனித்துநின்றே இனிமையுடையது என்று பொருள் தரும். நறுமணமுடையதெனினும் பொருந்தும்.

* “செந்தமிழ்ச்செல்வம்” என்னும் நமது பத்திரிகையின் சந்தாதார்களிற் பெரும்பாலாரின் விருப்பத்தை ஒட்டியே விஷயங்கள் எழுதவேண்டியிருப்பதால் சில வித்துவான்களின் விருப்பப்படி பத்திரிகை முழுவதும் இலக்கண இலக்கிய சம்பந்தமாக இருப்பதற்கில்லாதிருக்கின்றது. பத்திரிகையும் பலருக்கும் பயன்படுமாறே இருக்கவேண்டுமென்பதே எமது ஆபிப்பிராயம்.

இஃதன்றி, தாம் + நம் எனப்பிரித்து தம்மைத்தாமே யொத்த தேன்றுளி மொழிகளையுடையது என்று பொருள் கூறுவாருமுண்டு. தமிழ் என்னுஞ் சொல்லுமிழி, உமிழ், கமிழ், இகழ் புகழ், எனமுகரப்பேறுபெற்ற சொற்கள் போல தனிமைப்பொருள் குறித்திடும் தமிழென்னும் வினைபடியாற் பிறந்து வினை முதரபொருளுணர்த்திய விசுவதி குன்றி முகரம் விரிந்து நின்றதென ஒருசாராரும், 'தமிழ்' என்னுஞ் சொல் 'தூமிழ்' என உகரம் புணர்ந்து கெட்டு நின்றதோர் மொழியென ஒரு சாராரும் கூறுகின்றனர். இவைகள் பெரிதும் பொருத்தமுடையனவே.

மற்றுமொரு சாரார் 'திரமிடம்' என்னுஞ் சொல் 'திரமிடம்?' என்றாய்த் திரமிடம் என்பது 'தமிழ்' எனத்திரிந்தது என்பர் இஃதொருபொருந்தா வெற்றுரையா மென்பதைப் புலவர்கள் தம்மனத் தராகின் கண்டு நிறுத்து அளந்து பலருங்காணத் தெளிவாய்க் காட்டியிருக்கின்றனர்.

இதுநிந்த, நமது தாய் மொழியாகிய தமிழ் மொழிக்குத் 'தமிழ்' என அமைந்தபேர்ப் பொருத்தம் மிகப் பொருத்தமுடையதும் கண்டவர் மெய்மறந்து உளங்களிகொண்டு துதிக்கத்தக்கதுமேயாம்.

'தமிழ்' என்பது த் + அ + ம் + இ + ழ் என்னும் ஐந்து பிரிவிலையுடையது, த், ம், ழ், ஜடசித்கலை, அ, இ, சித்கலை.

அ = அகண்டாகார சித்தை விளக்கும், ஒங்காரம் பஞ்சாக் கரத்திற்பதி நிலையக் கரமாம்.

இ = புதியைவிட்டு நீங்காத சித்தை விளக்கும், வியவதாரத்தால் அனந்தாகார வியவ்விடி பேதங்காட்டும் ஜீவசித்கலையக் கரமாம்.

த் + அ ஏழாவது நிலையாகிய 'த்' என்பது சிவரூப இயற்கை உண்மைக் கூட்டையாம். முதலுயிராகிய அகாரம் இயற்கை யுண்மைப் பரிபூரணப் பொருளிலக்காம். (த் + அ) 'த' என்ற எழுத்தால் தகராகாசத்தில் சுத்த சிவமாகும் அருட் பெருஞ் சோதியமைந்துள்ள பூரணனந்த சிவரூப பரபதி தெளிவாயிற்று.

ம் + இ, சங்கரப்பிரணவமாகிய மகாரம் பத்தாவது நிலையமாகிய ஆன்மாதாரமெனப் பொருளாம். இ, மூன்றாவதாகிய இகாரம் சுத்த விஞ்ஞான சிவமாகிய சிதாத்மாக்களைச் சுட்டுகின்றது.

இதனால் ஆதார ஆதேயக் கூட்டுரவால் என்றுந் தோன்றி விளங்கும் சிதான்ம வருக்கங்கள் பரபதி லக்ஷியமாகிய பூரணனந்தத்திற்கு அதுபவித்து ஞான உரியவர்கள் ஏன்பதைக் குறிக்கின்றது.

ழ், தமிழ்மொழியின் சிறப்பெழுத்துகளின் முடியாய் விளங்குன்ற முகர மெய் முடி நிலை இன்பாதுபவு சுத்த மோனாதீதத்தைச் சுட்டறச்சுட்டும் இயற்கை யுண்மைத் தனித்தகமைச் சிறப்புறு மொவியாம். இதனால் விளங்குங்கருத் தென்னையோவெனில் தமிழ் மொழியே மிக இலேசாக சுத்த சிவாதுபூதியைக் கொடுக்கும் என்பதாம்.

இதல்லாமல் தமிழ் எனப்பெயர் நின்ற நிலையால் தன்னகத்துள்ள எழுத்துக்களையும் சுட்டி நிற்கின்றது அஃதெவ்வாறென்றிற் கூறுதும்.

அகர இகர உயிர்சனும் புணர்ந்துகெட்ட உகரமும் உயிர் பன்னிரெண்டென விளக்குகின்றது குறிலின் வீகாரமே நெடிலாதலால் அ இ உ என்ற மையால் அ ஆ இ ஈ உ ஊ என்றதும் அகரமும் இகரமுஞ் சேர்ந்து எகரமும் அகரமும் உகரமும் சேர்ந்து ஒகரமும் தோன்றி குறிலும் நெடிலும் அமைந்துள்ளமையாலும் ஐகாரமும் ஒகாரமும் இகர உகரங்களுக்கிணைமாதலால் ஐகாரமும் ஒகாரமும் தன்னகத்தே கொண்டிருத்தலைக் கட்டி உயிர் அகர முதலாக யிறப்பின் முறையாய் இகரமும் உகரமும் முறையே தோன்றி அகைகள் ஈராறு எழுத்துக்களாய் முறைபட நின்றிருத்தலை விளக்குகின்றது.

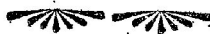
த + ம் + ழ் என்னும் மூன்று மெய்தனும் வல்லினம் மெல்லினம் இடைமியனம் என்னும் மூன்றினத்திலும் சிறப்பெழுத்துக்களாம். இவை மூன்றும் தமிழ் என்ற மொழியின் பெயரில் அமைந்தது மெய் யெழுத்துக்கள் மூன்றினமுடையதென்பதைத் தெளிவாகக் காட்டி உயிரோடு கூடியே இயங்கும் தன்மையுடையதென்பதையும் பேர் கேட்டார்க்குப் பொன்னென் விளங்கும்படி அமைந்துள்ளது. இதனானே தமிழ் மொழி பதியையும் தன்னையுமுணர்ந்திப்பாச நீக்கத்தைச்செய்து முத்தியைத் தருமென்பதும், எழுத்துக்கள் முறைபட இயற்கைக்கு மாறுபாடின்றி நிற்கும் இலேசிலே மக்களால் உச்சரிக்கக்கூடிய விரிவில்லாத சுருக்கமான முப்பது முதலெழுத்துக்களையுடைய தென்பதும் இன்னோரென்ன பல் இனிய அரும் பெரும் விஷயங்களைக்காட்டி நிற்கும் இனிமை என்னும் பொருள்கொண்ட 'தமிழ்' என்னும் சொல்லைத் தனக்குப் பெயராகக்கொண்டு வளங்கும் தமிழ் மொழி எம்மொழியினும் புழமைபட்டதென்பதும் எனைய சிலமொழிகள் போல ஒரு காளிலேயே ஒன்பதாயிரம் புது இலக்கணங்கள் கற்பிக்க இடந்தந்து அதாவும் பொருநராது அழிபட்டுக்கிழிபட்டு இழி மொழி பட்டிருப்பதல்ல என்பதும் இயற்கைமொழி செயற்கைமொழி என்னும் இரண்டில் இயற்கைமொழி என்னும் பகுதியி லடங்கி எல்லா இலக்கணங்களும் அழகும் பொருந்தப் பண்டே அமைந்து புதிதாக ஒரு இலக்கணங் கற்பித்தற்கு இடனின்றியும் உள்ள இலக்கணத்தைக் குறைக்க இடனின்றியும் நின்று நிலவுவது மதூர மணங் தமிழ் நமது இனிய மதுரைத்தமிழே. இவ்வினிய தமிழின் அருமை பெருமை

இனிமை செம்மை திண்மை நன்மை முதலியவற்றை அறிய விரும்புவோர் இற்றைக்குச் சற்றேறக்குறைய நாலாயிரத்து ஐந்து வருஷங்களுக்கு முன்னா ஏற்பட்ட தொல்காப்பியம் என்னும் தூலை வாசிப்பரேல் அவர்களுக்கு இனிது புலப்படும். நமது தமிழ் மொழியினிடத்து தூல்கள் பெருகியிருத்தன வென்பதும் அவைகள் ஒவ்வொன்றும் வெற்று தூற்களாகாது பயன் மிகுந்த நன்னூற்களாகவே யிருந்தனவென்பதும் ஆராய்வார்க்குத் தெரியாம்பற்போகா. அவைகளிற் பல வடமேற்கிலிருந்து வந்த ஆரியர்கள் தம் ஆரியம் மேலாக வேண்டிமென நினைத்துத் தமிழ் தூற்களை மொழி-பெயர்த்துத் தம்மதாக்கிக் கொண்டு தமிழ் தூற்களைச் சிதைக்குங் காரியத்திலேயே நின்றதன்மையாலும் புறநாட்டாசர் படை எடுத்து நமது தூற் பெருக்கங் கண்டு பொருமை கொண்டு பல தூற்களை அழித்தமையாலும் உள்ளேயே ஏற்பட்ட மதக்கலகம் ஜாதிக்கலகம் முதலியவற்றாலும் போற்றுவாரின்மையாலும் பெரிதும் அழிந்து ஒரு சிறிதே எஞ்சி நிற்கின்றது. ஆதலின், தமிழ் நில மக்களே! நம் மொழியின் சிறப்பினைத் தெரிந்து உள்ளதும் போய் அழியாது போற்றிப் புகழ்பெறு மின்.

இதுவே தமிழ் நில மக்களையாம் அன் பொடு வேண்டிக் கொள்வது. இன்னும் பல ஏழுத நினைத்தாலும் இச் சஞ்சிகைக்கு இது பற்றி ஏற்பட்ட பக்கங்கள் முடிவுறுகின்றபடியால் நிறுத்தினோம். மற்றைச் சஞ்சிகைகளிலும் நமது தமிழ் சம்பந்தமாய் அதன் சிறப்புகள் வெளியாக்கிக்கொண்டு வளங்கும்.

28-6-11.

பத்திராதிபர்.

பெற்றோர் கடமை.

மக்களைப் பெற்று மகிழும் மாண்புடையர்!

“எல்லாரும் இன்புற் றிருக்க நினைப்பதுவே
அல்லாமல் வேறொன் றறியேன் பராபரமே”

ஒன்று தாயுமானப் பெருந்தகையார் கூறியருளியபடி எல்லோருஞ் சுகமாக இருத்தலேயே தன் சுகமாகக் கருதும் இயல்பினாலேயே பொது நலத்திற்கேற்ற பல விவாசனங்களைச் “செந்தமிழ்ச் செல்வம்” வெளிப்படுத்தி வரும்.

அவ் வியாசங்கள் ஏற்றதும் நம்மவர் விரும்பத் தக்கதும் நம்மவர்க்குப் பயன் செய்யத்தக்கதுமாகவே இருக்குமென்று நினைக்கின்றேன், அதில் பொது நலப் பிரியனாகிய நானும் பெற்றோர் கடமை என்னும் விஷயத்தை எழுதுகின்றேன். உலகத் துதித்துள்ள ஒவ்வொரு பிராணியும் * பிள்ளைப் பேற்றை விரும்பாதன அல்ல. எல்லாம் பிள்ளைப் பேற்றை விரும்புவனவாகவே காணப்படுகின்றன.

இனி மக்கட் பிறப்புடைய சாரும் பிள்ளைப் பேற்றை மிக விரும்புகின்றோம்.

புதல்வனைப் பெற்றிருத்தல் மற்றெல்லாப் பேற்றினுஞ் சிறந்ததென வேதங்களெல்லாம் விளம்புகின்றன. இதன்றியும் புதல்வனைப்பெற்றவனே வீட்டைதற்கு (மோகூடம்) உரியவனென்று வேதங்கள் முழுகுகின்றன.

இன்னும் மெய்யறிவு உடைய புலவர்களும் தமது அருமைத் திருவாக் கால் புத்திரப்பேறு மிகச் சிறந்ததெனக் கூறியிருக்கின்றனர்.

உதாரணமாகச் சில செய்யுள்களைக் கீழே வரைகின்றேன்.

“பொன்னுடைய ரேனும் புகழுடைய ரேனும்
தென்னுடைய ரேனு முடையரோ—இன்னடி சில்
புக்களையுந் தாமரைக்கை பூ காறுஞ் செய்யவாய்
மக்களையிவ் கில்லா தவர்” (ரளவென்பா.)

(பொருள்:— உன்னும் பொழுது கிட்டிவந்து இனிய சோற்றை அனைகின்ற தாமரைப் பூவைப் போன்ற கைகளையும் பூவைப் போல் வாசனை வீச

* பிள்ளை என்பது உயர்திணை. அஃறிணைச் சிவன்களின் இளமைப்பெயர்.

இன்ற சேவந்த வாயையுமுடைய புத்திரர்களை இவ்வுலகத்தில் பெருதவர் திரவியத்தை உடையவர்களானாலும் மற்றும் எதை உடையவர்களானாலும் உடையவர்களாவரோ? ஆதார் என்றதாம்.) எனவும்,

“மல்லார் புயத்தில் விளையாடும் மகிழ்ச்சி மைந்த
நில்லா தவர்க்கு மனைவாழ்வு னினிமை யென்னும்”(வில்லிபாரதம்.)

(பொருள்:— வளப்பம் பொருந்திய புயத்தில் விளையாடும் மகிழ்ச்சியைத் தரத் தக்க புதல்வர்களைப் பெருதவர்க்கு மனை வாழ்க்கையில் என்ன இனிமை இருக்கின்றது என்றதாம்.) எனவும்,

“படைப்புப்பல படைத்துப் பலரோ டெண்ணும்
உடைப்பெருந் செல்வ ராழினு மிடைப்படக்
குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி
யிட்டுந் தொட்டுந் கவ்வியுந் துழந்து
நெய்யுடை யடிசின் மெய்பட விதிர்த்து
மயக்குறு மக்களை யில்லோர்க்குப்
பயக்குறை யில்லைத்தாம் வாழு நாளை.” (புறநானூறு.)

(கருத்து:— பெறுதற்கரிய செல்வங்களைப் பெற்றுப் பலரோடெண்ணும் செல்வர்களுக்குங் கூட குழந்தை விளையாட்டுகளாலுந் செயல்களாலும் மயக்கும் புதல்வர்களை இல்லாதார்க்கு அவர்கள் வாழ்காள் பயனற்றதாகும்.) எனவுங் கூறியவற்றாற்றெளியப்படும்.

இன்னும் இவ்வண்ணம் புலவர்கள் புத்திரப் பேற்றைச் சிறப்பித்து மொழிந்துள்ள கவிப்பெருக்கத்தைக்கணக்கிடுவதென்றால்கணக்கிடற்கு அடங்காது மலிந்து கிடக்கின்றது. ஆதலின் மக்கட்கு எல்லாப்பேற்றினும் புத்திரப் பேறே சிறப்புடையதென்றும் கல்வி, செல்வம், புகழ் முதலிய வெல்லாம் பெற்ற ஒருவனுக்குப் புத்திரப் பேறில்லை யென்றால் அவைகளெல்லாம் பயனற்றதாகு மென்றும் புத்திரப் பேறே ஒருவனுக்கு முத்தி தருதென்றும் தெளிவாகத் தெரிகிறது.

இது தெரிந்தும் தெரியாதும் உள்ள எவரும் தமக்குப் புத்திரர்களிருக்க வேண்டுமென்று விரும்புகின்றனர். புதல்வரைப் பெருதவர்கள் புதல்வனைப் பெற விரும்பி ஜெப தப விரதங்கள் செய்தும் கோயில் குளம் முதலிய இடங்களுக்குச் சென்றும் அன்ன தான முதலிய தானங்கள் செய்தும் சிலர் மருந்துகளையுண்டும் இன்னும் தம் புத்திக் கேற்றவாறு யுக்திகள் செய்தும் புத்திரனைப்பெற முயலுகின்றனர். இவைகளால் சிலர் தமதிஷ்டம் நிறைவேற்பு பெறுகின்றனர். சிலர் எதனாலும் பயன் பெறாது மனக் கலங்கி மாழ்க்குகின்றனர்.

அந்தோ பாவம்! பாவம்!! எத்தனை பேர் புத்திரப் பேறின்றி, என்னென்ன சொன்னான் கண்ணாணி, அவை யெல்லாஞ்செய்தான் புண்ணாணி" என்னும் பழமொழிப்படி எவரெவர் என்னென்ன சொல்லுகின்றார்களோ அவைகளை எல்லாம் செய்தும சித்திபெறாது நசித்துப்போகின்றனர்.

இது பெரும் பரிதாபம்! பரிதாபம்!!

இதனால் விளங்குவ தென்னவென்றால் பூர்வ புண்ணியப் பயன் இல்லாது போனால் பிள்ளைப்பேறு கிடைப்பது அரிது என்பதாம்.

ஆகையால் இப் பிறப்பிற் புத்திரப் பேறு பெற்றவர்களெல்லாம் முற்பிறப்பில் புண்ணியஞ் செய்துள்ள பாக்கிய முடையார் என்பது தெளிவாகத் தெரிகின்றது.

மேலே புத்திரப் பேறு பெற்றவர்களெல்லாம் புண்ணிய வான்களென்றேன் அது கொண்டு மகிழ்தல் கூடா.

பிள்ளை என்றால் அணிப்பிள்ளை, கிரிப்பிள்ளை, கிளிப்பிள்ளை, தென்னம்பிள்ளையா? இல்லை. உத்தம குணங்களுடைய பிள்ளையையாம். உத்தம குணங்களையுடைய சற்புத்திரனைப் பெற்றவர்களே பாக்கியவான்கள். அவர்களை எல்லாம் பெற்றவர்களாவார்கள். இவர்க்கே முத்தியுண்டு.

துஷ்டப் பிள்ளையை, மட்டிப் பிள்ளையை அயோக்கியப் பிள்ளையைப் பெற்றிருப்பவர்கள் பெருதிருப்பின் கலம் பெற்றிருப்பர். உள்ள செல்வமும் புகழும் புண்ணியமும் இவர்களைப் பெற்றதனால் இழந்து மீளா நாகத்திற்கு ஆளாகின்றனர். இப்படிப் பட்ட பிள்ளைகளைப் பெற்றிருத்தலினும் மேற்சொல்லிய அணிப்பிள்ளை, கிரிப்பிள்ளை, கிளிப்பிள்ளை, தென்னம்பிள்ளைகளைப் பெற்றிருப்பாரானால் சிறிதாயினும் பயனும் இன்பமுஞ் சித்தித்திருக்கும். ஆகரீப் பிள்ளையைப் பெற்று அவதிப்படுவோர்கள் முற்பிறப்பில் மிகுத்த பாவஞ் செய்துள்ளார் என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது.

புண்ணியவான் என்று பேர் வாங்குவதில் எல்லாருக்கும் இஷ்டம், பாபி என்று பேர் வாங்குவதில் எல்லாருக்கும் மனக் கஷ்டம்; என்றாலும் எல்லாரும் புண்ணியவான்களுமாயிருத்த வென்பதாவது எல்லாரும் பாபிகள் என்றிருத்தலாவது உலகலாபங்கைக்கு மாறாகக் காணப்படுகிறது. ஏனெனில் உலகந்தோன்றிய காலத்திருந்து கடந்து வருங் கதைகளைக் கேட்கும் பொழுது எல்லாரும் புண்ணியவான்களாகவாவது எல்லாரும் பாபிகளாகவாவது இருந்ததாகச் சொல்லக் கேட்டதாக ரூபகம் வரக் காணேன். அப்படியிருந்தால் உடனே உலகம் மாறு பாட்டை அடைந்துவிடும். எவ்வாறெனில் எல்லாரும் புண்ணியவான்களாக இருப்பின் மண்ணுலகம் பொன்னுலகமா.

கவாவது அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட ஏதாகவாகிலும் மாறவேண்டும். எல்லோரும் பரபிகளாக இருந்தால் உலகம் நாகலோகமாகவேண்டும் அல்லது அழிவுறவேண்டும். இவ்விரண்டும் ஆகாதிருப்பதால் புண்ணியவாண்களையும் பாபிகளையும் கலந்தே உலகந் தன்னகத்தேகொண்டு இருக்கின்றதென்பது உண்மை.

இனி என்னைப் புண்ணியவான் என்று பிறர் சொல்லுவதால் எனக்கு என்ன லாபம் வந்து விடுகிறது என்னைப் பாபி என்று பிறர் சொல்லுவதால் என்ன நஷ்டம் வந்துவிடுகிறது என்று வாதிப்பாரும் உண்டு.

பாவம் புண்ணியம், நாகம் மோகம் என்பதில் நம்பிக்கை வில்லாதாரும் இருக்கலாம் அவர்களை இதில் நம்பிக்கை உண்டாக்கவேண்டுமென்பது இங்கு நமது கருத்தன்று, பின் னெவ்வெனனின் புத்திரரைப் பெற்றோர் அப் புத்திரனால் தாம் புகழ் பெற்று மகிழ்ச்சியடைய வேண்டுமென்பதே.

தந்தை உலகம்மதித்துப்புகழும் சிறப்புகளுடையவராயும் உயர்ந்தகுணத்திற் பிறந்தவராயும் இருந்தாலும் பிள்ளை சற்புத்திரனாக இல்லாதபொழுது தந்தைக்கு மட்டுமன்று அக்குலத்திற்கே கெட்டபேர் வந்து சேருகின்றது.

ஆகையால் “மகனுரைக்கும் தந்தை நலத்தை” என்றும் “மகனறிவு தந்தையறிவு” என்றும் தாயைப் போலப் பிள்ளை தூலைப் போலச் சீலை என்றும் “ஆத்மா புத்திரன்” என்றும் வழங்கும் பழமொழிகளை நோக்கும் பொழுது தந்தைக்கு மகனாலேயே உயர்வும் தாழ்வும் வருகின்ற தென்பது தெரிகின்றது. ஆகையால் தந்தை தன் புத்திரனை நல் வழியில் நடத்தி உலகம் புகழும் குணங்களிருக்கும்படிச் செய்து முன்னுக்குக் கொண்டு வருவானேன் இவனுக்குச் சிறப்புவரும். உலகில் எதனினையோ கல்வி யறிவு ஒழுக்கம் இல்லாத பெற்றோர் தெய்வாதினத்தால் சற்புத்திரரைப் பெற்று பெருமையடைகின்றனர். ஆகையால் பெற்றோர் அவசியம் தம் பிள்ளைகள் குணஞ் செயல்களால் நல்லராய்ப் புண்புடையராய் இருக்கும்படிச் செய்யக் கடன்மைப் பட்டிருக்கின்றனர்.

சில பிள்ளைகள் இயற்கையிலே நல்ல குணங்களுடையராய் நல்வழியில் நடத்துவாரின்றிச்சேர்க்கை முதலியவற்றாற் கெட்டுப் போகின்றனர்.

சில பிள்ளைகள் இயற்கையில் மீக்குணமுடையராயிருந்தும் பெற்றோர் ஆசிரியர் முதலியவர்களின் கண்டிப்பினாலும் ஒழுங்காய் நடத்துதலாலும் நல்லவர்களாய் மாறி உலகிற் சிறந்து விளங்குகின்றார்கள். ஆகையால் தம்புத்திரர் இயற்கையில் நல்ல குணமுடையவராயிருந்தாலும் தீயகுணமுடையவராயிருந்தாலும் பெற்றோர் தம் பிள்ளைகளை ஆரம்பத்திருந்து கவனித்து நல்லொழுக்கம் நற் பழக்கங்கள் வரும் படிக்கும் நல்லறிவு மிகும்படிக்கும் நல்லோர்

களின் கூட்டுறவு ஏற்படும் படிக்குங் கவனித்து அவன் உலகில் மனிதனாக
விளங்கும்படிச் செய்யவேண்டும். அவ்வாறன்றிப் பட்டினத்தடிகள் பகர்ந்
துள்ளபடி.

“நாப்பினக்கப் பொய்யுரைத்து நவநிலையந் தேடி
கலமொன்று மறியாத நாரியரைக் கூடிப்
பூப்பிளக்க எழுதின்ற புற்றீசல் போலப்
புலபுலெனக் கல கலெனப் புதல்வர்களைப் பெறுவீர்
காப்பதற்கும் வகையறியீர் கைவிடவும் மாட்டீர்
கூட்டுத் தொன் மரத்திடுக்கிற் காணுழைத்துக் கொண்டே
ஆப்பதனைப் பிடித்தசைத்த பேய்க்குரங்கு போல
அகப்பட்டீர் கிடந்தழுவ வகப்பட்டீரே.”

(பொருள்:— நாவும் பிளக்கும்படிப் பொய்யைச் சொல்லி மிக்க திரவி
யத்தைத் தேடி நன்மை யொன்று மறியாத பெண்களைக் கூடி பூமி பிளக்கும்
படி எழுதின்ற பூற்றீசலைப் போலப் புல புலவென்றும் கல கலவென்றும்
பிள்ளைகளைப் பெறுவீர் காப்பதற்கும் வகையறியமாட்டீர் கைவிடவும் மாட்
டீர் கவட்டை மரத்தில் காலை நுழைத்துக் கொண்டு ஆப்பைப் பிடுங்கிய
குரங்கு போல அகப்பட்டுக் கொண்டீர் என்ன வகைப்பட்டீர் என்பதாம்.)

என்றபடி யுழலாமல் “தந்தைமகற் காற்று முதலியவையத்து, முந்தி
யி ருப்பச் செயல்.” என்னும் பழமொழிப்படி தம் புதல்வரை நல் வழியில்
நடத்திக் கல்வியையும் நல்லொழுக்கத்தையுமுடையவர்களாக்கித்தன் குலத்
திற்கும் தன் நாட்டிற்கும் பயன் பெருகச் செய்வாராக.

(இனி அடுத்த முறையில் எப்படித் தம்மக்களைத் தமக்கும் தம் நாட்டிற்
கும் பயனுள்ளவர்களாக்கலாம் என்பதைப்பற்றி எழுதுகின்றேன்.)

29—6—11.

பொதுநலப்பிரியன்.

பௌத்தமதம்.

(முதற் பாகம்)

அதன் உற்பத்திகீதகி காரணம்:—

நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் ஆசியா கண்டத்தின் தென் மேற்குப்
பாகத்தில் வசித்துக்கொண்டிருந்த ஓர் ஜாதி ஜனங்கள் (Indo Aryans or

Indo-Europeans) அவ்விடமிருந்து கிளை கிளையாகப் பிரிந்து வெளிப்புறப் பட்டு நாலு திசைகளிலும் பரவி ஆங்காங்கே குடியேறி இப்பொழுது நாம் பூமியின்கண் பார்க்கின்ற பற்பல ஜாதிஜனங்களுக்கு (Nationalities) தாய்க்குடும்பினர்போல் ஆயினர், என்னும் விஷயம் 1911-ஆத்தில் ஜீவீக்கும் நமக்கு ஒவ்வொருவர்க்கும் நன்றாய்த் தெரிந்த விஷயம்.

அப்பொழுது இந்தியாவின் வடபாகத்தில் இமையமலைக் கணவாய்களின் மார்க்கமாய் உட்புகுந்து குடியேறினவர்கள் தான் நமது முன்னோர்களான ஆரியர்கள். இவர்கள் சிந்து, கங்கை நதிகளால் நீர்வளம்பெற்ற வட நாட்டில் (Hindustan) குடியேற அவர்களுடைய நாகரீகமானது ஓங்கி வளர்ந்து புதுப்புதுப் புஷ்பங்களையும் கனிகளையும் தரப்பெற்றது. அவைகளாவன, சுருக்கமாகப் பெரும்பான்மையும் நம் இந்தியர்களுக்குச் சொந்தமான விவசாயத்தொழிலும், நமது ராஜ்ய தந்திர வல்லமைக்கு சாஷிபூதமான பூர்வகாலச்சிற்றரசுகளும், நமது மாசற்ற வேதத்தினால் காண்பிக்கப்பட்ட சுத்தமத மார்க்கமும் (Vedic Religion) நமது இப்பொழுது கெட்டுப் போயிருக்கின்ற வர்ணஸ்ரம தர்மசூமேதான்.

இப்படிக்கு ஆரியர்களுடைய நாகரீகமென்கிற விஷயமானது மீக்க விஸ்தீரணமுடையதாயினும் நமது பெளத்தமத விஷயத்திற்கு ஆரியர்களுடைய மதசம்மந்தமான நாகரீகத்தைமட்டும் தவணிக்கப் போதும்,

ஆரியர்கள் இந்தியாவின் வடபாகத்தில் குடியேறிய காலத்தின் முன்பாகத்தில் ஆரியர்களுடைய மதம் மிகச்சுத்தமாயிருந்தது. அது இயற்கையில் அமைக்கப்பெற்ற பூமி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசம் என்கிற பற்பல சக்திகளையும் அவைகளினால் மனிதனுக்கு உண்டாகும் அத்தயந்த உபயோகத்தையும் கண்டறிந்து அனுபவித்து மனிதன் மனதில் அவனறியாது ஜனிக்கும் சந்தோஷத்தை இவ்வகிலலோகத் தோற்றத்திற்கும் காரணமாயுங் கடவுளெனப் பெயர்பெற்றதுமிருக்கும் பராபர வஸ்துவிற்குங் காண்பிக்கும் கருவியன் மிவேறிஸ்லை. ஆதலால் ரிக்வேத வாக்கியங்களிலிருந்து தெரிகிறபடி நமது முன்னோர்களான ஆரியர்கள் இம்மத ஆசரணையில் ஒன்று கூடி ஆடிப்பாடி மேற்கண்ட அவர்களுடைய சந்தோஷத்தைக் காண்பித்து வந்தனர். அநேக காலத்தில் ஓர் வகை ஒளவுதத்தின் ரசத்தையும் ஆனந்தத்தில் பானஞ்செய்தார்கள்.

பின்னும் அசுவமேதயாகமென்கிற ஓர் வகையில் ஆவாசுள் குதிரையைக் கொண்டு அதன் மாமிசத்தையும் உட்கொண்டார்கள். ஏனென்றால் அவர்கள் மாமிசாசிகள் இல்லை என்பதில்லை. வேதங்களும் அவைகளுக்குப் பின்னர் எழுதப்பட்ட உபநிஷத்துகளும் நமது முன்னோர்கள் பற்பல மாமிசத்தைப்புகுத்ததாகக் கூறுகின்றன. இப்பொழுது பேசுவரும் காலத்தில் அவர்களுடைய சங்கத்தில் (Society) ஜாதி பேதமும் கிடையாது,

மேற் சொல்லிய மத நிலைமை ஆரியர் இந்தியாவின் வடபாகத்தில் குடியேறிய முந்திய காலத்தியது. பின் காலத்திலோ அவர்களுடைய நாகரீகத்தில் பலவகை மாறுபாடுகள் ஏற்பட்டன. நாடி வரையில் பற்பல சிற்றரசர்கள் ஆங்காங்கே தோன்றி ஜனங்களுக்கு மேன்மேலும் அபி வருத்தி ஏற்பட மதத்தின் குறிய தர்மங்களையும், கர்மாக்களையும் செய்யவும், ராஜ்யங்களைக் காப்பாற்றுவதற்காகப் போர் புரியவும் வியாபாரம் விவசாயம் முதலிய தொழில்களை அனுசரிக்கவும், தனித்தனியே சிலர் தொடங்கினர். காலக்கிரமேனும் அவர்கள் வகுப்பு வகுப்புகளாகப் பிரிந்தனர். இப்படிச் சிறிதுகாலம் கழிய இவ்வகுப்புகளில் ஒவ்வொன்றும் தம் தம் ஆசார ஒழுக்கங்களினாலே பேதப் பட்டு முக்கியமான நான்கு வர்ணஸ்ரமங்களுக்குக் காரணமாயிற்று. இதன் மததர்மங்களில் யாகாதிகள் விருத்தியடைந்தன. தாலு வேதங்களும் பூர்த்திபெற்று தனித்தனியே பள்ளிகளில் ஓதப்பட்டன. மனிதன் ஒவ்வொருநாளும் ஒவ்வொரு மாதமும் செய்யவேண்டிய யக்ஞ கிருத்தியங்கள் சங்கியைக் கெட்டாது விருத்தியாய் முன் கூறிய ஆரியருடைய மதத்தின் சுலபத்தையும், சுத்தத்தையும், மாற்றி மதமென்பதை மனிதர்களுக்கு ஒரு பெரிய பளுவாகச் செய்தன.

ஆரியர்கள் முன் இயற்கையினால் தங்களுக்கு ஏற்பட்ட நன்மையைக் குறித்து ஸ்வாமிக்கு வந்தனம் அளிக்கும்பொருட்டு துதிசெய்து வந்தார்களானால் இப்பொழுது ஸ்வாமி என்பதை ஒரு பூதத்துக்குச் சமமாய்க் கருதி அதன் தண்டனைகளினின்றும் நீங்குமாறு மத ஆசரணங்களைச் செய்யத் தொடங்கினர். இது பற்றி அவர்கள் சிறிது காலத்தில் மதத்தின் உணர்ச்சியை மனதில் விட்டு விட்டு பெரும்பான்மையும் மதத்தைக் கிரியைகளினாலே மட்டும் கைக்கொண்டார்கள். இதுவு மன்றி வேதாத்தியயனஞ் செய்வதைச் சூத்திரர்களாகிய நான்காவது வகுப்பு ஜனங்களுக்குப் புகட்டுவதையும் நிறுத்திவிட்டு அதையே மோக்ஷ சாதன மென்றுக் கூறினார்கள். பின்னும் பிராமணர்கள் மட்டும் இவ்வகுப்புகளில் உயர்ந்தவர்களாகவும் மற்றவர்கள் தாழ்ந்தவர்களாகவும் பிராமணர்களுக்கே இன்னும் சட்டவிஷயங்களில் ஓர் உயர்த்தியும் நாள்வரையில் ஏற்பட்டது இம்மாதிரி யெல்லாம் யக்ஞ, யாகாதி கிருத்தியங்களினாலே மதத்தின் உண்மையான தத்துவம் மறைந்து அத்தத்துவத்திற்கு விருத்தமான பிராணி வதைகளும், ஜாதி பேதங்களுமே அனுசரிக்கப்பட, மோக்ஷ சாதனமான சர்க்கீதும் என்பதை கை நழுவ விட்டு நமது முன்னோர்கள் மதத்தின் கிரியை ரூபமான சின்னத்தை மட்டும் பெரிதென்று கொண்டாடி வந்தனர். இப்படி மத துதித்துவத்தினின்றும் நழுவும் ஜனங்களைச் சிறந்த புத்திமானாகிய ஜனகமாகாராஜாட்ய பார்வையற்று யக்ஞ யாசகங்களைக்கண்டனஞ் செய்யுமாறும், லோகத்துக்கு காரண பூதமான ஒரு கடவுள், தியானத்தினாலும், சச்சரிதத்தினாலும், அடையலாய என்னும் மனிதர்கள் தங்கள் தங்களை ஆத்மா முக்தியடையும் அளவும், பற்றி இறக்கின்றார்கள் என்றும் உயர்ந்த நியாயத்தை நிலை நிறுத்தும் பொருட்டே சிறந்த தூல்களான உப விஷத்துகளைச் செய்யலாயினர்.

பின்னும் கபிலர் என்பவரும் ஆரிய மதத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் தீங்குகளைச் சகியாது அவர் தத்துவத்தையும் (Sankhya philosophy) பிரசிக்கித் துவந்து இருந்தனர். கபிலர் வேதங்களையும், வேதங்களினால் நிதர்சிக்கப்பட்ட யக்ஞ யாகாதிகளையும் நிந்தித்து பிறப்பு இறப்பு நியாயத்தை மட்டுமே நம்பி; நன்மார்க்க மிருந்து அகலும் ஜனங்களைத்திருப்ப முயற்சி செய்தார்.

இப்படி ஆரியர்கள் இந்தியாவின் கண் குடியேறி பல நூற்றாண்டுகள் செல்ல அவர்களுடைய மதமென்றும் கிரீமலமான ஆசாயத்தில் யக்ஞயாகங்கள் போன்ற கிருபைகளாகிய இருண்ட மேகங்கள் வியாபிக்கவும் அங்கங்கே சிற்சில ஜனகர் கபிலர் போன்ற ஒளிகள் தோன்றவும் இத்தகைய காலத்தில் ஓர் பெரிய ஒளிகள் தோன்ற மேற்கண்ட மேகங்கள் நாலு திசைகளிலும் செல்ல இப்பூமி யடங்கலும் திவ்விய ஞானமென்னும் ஓர் பேரொளியில் முழுகிற்று.

மகா ஞானியாகிய பெளத்தர் பிறந்தனர். அவர் பிறந்த காலத்து மதத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் குழப்பத்தை சீர் திருத்தஞ் செய்வதற்கேற்ற திவ்ய ஞானத்தை அடைவதற்கு அர்ஹமான மனோ புத்தி சரீரம் இவைகளோடு கூடிப் பிறந்திருக்கும் பெளத்தரை அவருக்கு முன்னால் காண்பிக்கப்பட்ட உப கிஷ்த்துக்களென்ன, கபிலநியாயமென்ன இவைகள் பெளத்தர் மனநிநுத் தகுந்த அயிர்த்தம்போன்ற உணவைப் புகட்டி அவர் சென்ற மார்க்கத்தில் அவரை லோகத்தின் நன்மைக்காக நடப்பித்தன.

(இன்னும் வரும்)

S. திருவேங்கடாச்சாரியார், B. A.,

S. P. G. High School,

Trichinopoly.

மகா கொடியது.

கடல் சூழ்ந்த இவ்வையகத்து மிகச் சிலர் சதா ஆரந்தத்தில் முழுகி சக மடையப் பெரும் பாலர் நாஸ்தோறும் ஆராதையரால் மனம் புண்ணாகி சீவில் கிருமனல் வ்யாஜியங்களில் சம்மந்தப்பட்டு உடுக்க உடையும் உண்ண உணவுமின்றிக் கடையில் யாசகர்களாகி வயது சென்ற முதுமையினாலோ அல்லது தற்கொலை புரிந்தோ மாண்டுபோகிறவர்களை நாம் பார்த்தும் கேட்டுமிருக்கின்றோம். அந்தோ! என்ன பரிதாபம். நாமன்னோரின் கஷ்டங்களைக் கண்ணுற்று மனங்ககியு முன்னர் இவர்கட் கிவ்வாறான தீங்கு நோந்த காரணத்தைச் சிந்தித்தறிந்து. “எதிரதாக் காக்கு மறிவீனார்க்கில்லைய திர வருவதோர் நோய்” என்றவாறு நம்மைநாமேகாத்துக்கொள்வதுவே நமது கடமையாகும்.

உலகில் ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் இயல்பாக நேரிடும் இடுக்கண்கள் பற்பலவே யெனினும் அவற்றுள் மிக உக்கிரமானது மகா கொடியது எனத் தலைப்பெயருடன் வியாசம் எழுதப் புகுந்த பிறர் பாற் சொள்ளுக்கடனெயாகும். இக்கடனென்னுங் கடலிற்றள்ளி நம்பின் சுயாதீனத்தை யழித்துவிடும் நதிகளாகிய குடி, குது, விபசாரம், டம்பம், வீண் பெருமை வரம்பு, கடந்து செலவிடல் சோட்பல், மூதலியவைகளை நீக்கி வாழ்வதே அழகு. அந்நன்மன்தி

“ஆன முத்வீ லதிகஞ் செலவாளுன்

மாண் மழிந்து மதிக்கெட்டுப்—போன திசை

எல்லார்க்குங் கள்ளனா யேழ்பி ரப்புந் தீயனாய்

நல்லார்க்கும் பொல்லனும் நாடு.” என்றபடி வருவாய்க்கு

மேல் செலவிட்டு மேற் கூறிய துன்பங்களுக் குள்ளாவது பெரும் பேதமையன்றோ? சிலர் பணம் கிடைத்தவளவில் (இன்றைக் கிருப்பார் நாளைக்கில்லை நாம் இறப்பின் என்ன கொண்டு போகின்றோம். பிற காலத்திற்கு நமக்கும் நம்மக்களுக்கும் நாமென்ன சேர்த்து வைப்பது. மேயப்போகின்ற பசு தன் கொம்பில் புல் கொண்டா போகின்றது) எனப் பலவாறாக முற்றத்துறந்த முனிவர்களைப்போல் சமயத்திற்குத்தக்கவாறு பேசித்தாசி, வேசி, குடி, குது, நாடகம் இவைகளை நாடிச்சென்று செலவு செய்து பொருளையழிக்கின்றனர். பலர் சம்பளம் பெற்ற பத்துப் பதினைந்து தினத்துக்குள்ளேயே கண்டபடி கண்மூடிச் செலவிட்டு மீதியாகிய பதினைந்து தினத்திற்கு அண்டை அயலாரிடம் வாயையும் பல்லையும் காட்டி வட்டிக்கு அஞ்சாத மட்டிகளைப்போல் கடன் வாங்கி (மிகத் தன முடையார்) செலவிடுவதைப் போற்றுகிறார்கள் செலவு செய்கின்றனர். அநேகர் வீடுகளில் பெண் பாலர்கள் தங்கள் நாயகர்களின் வருமானம் அந்தஸ்து இவைகளைக் கவனியாது தின் பண்டங்களிலும் ஆடைகளிலுஞ் செலவழிக்கிறார்கள். மற்றுஞ் சிலர் நெற்றி நீர் நிலத்தில் விழும்படியாக உழைத்துப் பசியோடு வரும் நாயகர்களை அன்போடழைத்துக்கொள்புத்தீரும்படியாக உபசரினசெய்யாது சுகமாய் இருக்கும் தன்களுக்கு நல்ல ஆடை ஆபரணங்கள் அண்டை வீட்டாரைப் போலில்லை என்று சண்டை சச்சரவு செய்து கடன் உடன் வாங்கியாவது அவர்களின் இஷ்டத்தைப் பூர்த்தி செய்யச் சொல்லுகிறார்கள். (பெண் மக்கள் நாயகர்களை இவ்வாறு நடத்துவதற்கு அவர்கள் கல்வி கற்காமலிருப்பதுவே ஒரு முக்கிய காரணமாகின்றதல்லவா?) வயது முதிர்ந்தவர்களே பலவாறு கண் மூடிக்கொண்டு செல விடுகையில் சிறு பிள்ளைகளையும் மாணுக்கர்களையும் கேள்வ்பானேன். (“தொட்டிற் பழக்கஞ் சுடுகாடு மட்டு மென்னும்” பழமொழியைக் கவனித்தீர் சிறுமியர் சிறுவர்கள் அதிக செலவு செய்யாது செட்டாய் இருக்கும்படி வளர்க்கவேண்டியது பெற்றோர்களின் கடமை யாகும்.) மேற் கூறியவர்களில் சிலர் பலரிடத்தில் கடன்வாங்கிப்பள்ளத்திற் புதைத்துவைத்தோ அல்லது வீண் செலவு செய்தோ சில நாட் பின்னர் வாங்கின கடனைக்கொடுக்க வகையில்லையெனச் சற்றும் நாணமுறாது “இன்கால்வேன்ஸி”

சீட்டுப் பெற்று கடன் கொடுத்தவர்களின் வாயில் கடுக்காய் வைக்கிறார்கள். மற்றுஞ் சிலர் கொடுத்த கணக்கேட்க வந்தால் வைகிறது போதாமல் நையப்புடைத்து அனுப்புகின்றனர். ஆ! ஆ!! கடன் கொடுத்தவர்களின் வயறு எவ்வாறெரியும். இவர்களைப் பொய்யர்களு என்றும் வஞ்சகர்களென்றும் உரைக்கநாலுஞ்சுமோ? இவர்களுடன்கேட்கும்போது என்ன மரியாதை என்ன அடக்கம் அவைகளெல்லாம் இப்போ தெவகே? பெரும்பகுதியா தங்களுக்கு உபகாரத்திற்காகக்கூட்டுக் கையொப்ப மிட்டவர்களைக் காண்பித்துவிட்டு புதுவை காரைக்கால போய் விடுகிறார்கள். ஐயோ! இவர்கள் கடன் கொடுத்தவர்களின் கூத்திப் பிள்ளைகளோ? தத்துப் பிள்ளைகளோ? அல்லது சொத்துப் பிள்ளைகளோ? கூறிகிலோம்.

எடுத்த வியாசத்தைச் சுறுக்கி முடிக்க வேண்டியிருந்தலால் கடன்படுகிறோர்களின் முடிவான கதி என்ன தானென்று சற்றுப்பார்ப்போம். கடன் கொடுத்தவர்கள் குறித்த காலம் தவறிவிடின் கடன் காரர்களை மான மரியாதையின்றித் தங்கள் அமமைகளைப் போல் பாவித்து கடனைத் தீர்க்கும்படிப் பேசுகிறார்கள். ஆ! ஆ!! இவர்கள் தங்களினது ஆண்மைத் தனத்தை தங்களே இழந்து வெட்கித்தலை குனிந்து, “வேலைக்குப்போகவில்லை” அங்கிருந்து பணம் நாளைக்கு வரும் இம்மாதம் வீட்டில் கொஞ்சம் கஷ்டம் சீட்டு விழவில்லை” எனப் பலவாறு பொய் பேசி நான் வாரம் மாதம் வருடம் போகிக் கப்பார்க்கின்றனர். ஆயினும், காசுக்கு எட்டுச் சட்டி வாங்கிச் சட்டி ஒன்று எட்டுக் காசுக்கு வீற்றாலும் நமது வட்டிக் குக்கட்டாசென்று பண வேலாதேவ் செய்து கிறவர்கள் சொல்லுவதுண்டு, சிலர் கோபங்கொண்டு பொறுத்தது போதுமென்று கோர்ட்டில் வியாஜியம் செய்பக் கடன்காரர்கள் கோர்ட்டில் கால் சேர்த்துக் கை கட்டி, நின்று வரையும் பல்லையும் காட்டி மாதம் 5 அல்லது 10 ரூபாய் தருவதாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறார்கள். தவிரினால் தங்கள் வீட்டிலுள்ள தட்டுமுட்டு சாமான்களையும் வீசிவாசல்களையும் ஐப்பிசெய்ய விட்டி ஓட்டாண்டுகளாகிறார்கள். சிலர் சிறைச்சாலைக்கும் போகிறார்கள். ஓ கோர்ட்டினின் கொடுமையைப் பார்த்தீர்களா “கடன்படவாழாமை காண்டலினி தே” என்னும் முது மொழிக்கொப்ப கடன்படாமிவிருக்கும் மார்க்கங்களைக் கூறி வியாசத்தை முடிவுக்குக்கொண்டு வரலாம். ஒரு பெருநிலை வாங்குமுன் அப்பொருள் நமக்கு முக்கியமா? நாம் வாங்குவதற்கு தகுதியா? அப்பொருள் இல்லாது இருந்தால் கூடாதா? தற்காலத்திற்கு வேண்டியதவசியமா? என யோசித்தே வாங்கவேண்டும். நமக்கு வேண்டாப் பொருள் சகாயமாகக் கிடைத்தபோதும் அதை அடையக்கூடாது. கடனைத் தீர்க்கும் மார்க்கமிருந்தாலன்றி கடன் வாங்கப்படாது. வீணாக ஆடை ஆபரணங்களில் ஆசையைக் கலாகாது. புருஷரும் பெண்டிரும் ஒத்துச் செட்டாய்செலவிட வேண்டும். செய்யும் செலவுகளை எழுதிவைத்துச் சில மாதங்களுக்குப்பிறகு அவைகளைப் பார்த்தால் நாம் வீணில் செலவழித்ததும் செலவழியாததும் நமக்கே புலப்படும் ஒரு பெருநிலைக் கடனுக்கு வாங்க முயன்றால் நமது இச்சைபோல் நல்ல

பொருளைத் தெரிந்தெடுக்கவும் நயமான கிரயத்துக்குக் கொள்ளவும் கூடாமல் போகிறது இவற்றால் நமக்கு நஷ்டமே ஒழிய இலாபங்கிடையாது. கையில் பணங் கொடுத்தே பொருள் பெறவேண்டும். குடி, சூது, விபசாரம் டம்பம் இவைகளை நீக்கவேண்டும். இவைகளை எல்லாம் அனுசரித்து நடக்கிறவர்கள் கடன் பட்டுக் கஷ்டப் படாமல் சுகமடைவார்களென்பது திண்ணம்.

Kothavalchavadi. }
3-7-11. Trichy. }

J. S. கரசிம்மலு நாயுடு.

ம ன் கை க க் க ர சி

அ ல் ல து

ம ர ண் பு டை ம வ ரி ன வி .

ஒரு இனிய தமிழ்ப் புதின நாவல்.

கா ப் பு .

மங்கையர்க் காசி என்னும் மரண்புடை மனைவி காதை போங்குந் நுலகில் நாவல் புதுப்பெயர் கொடுத்துக் கூற எங்குலத் தெய்வ மாதும் எழிற்கரி முகத்துக் கோவன் துங்கநல் பரதப் போதே தோன்றும் வந்திப் போதே.

தந்திதப்புப்பாயிரம்

மலர்நிலத் துதித்த மக்கள் மகிழ்ச்சியாற் சிறக்க வேன்றே பலர்நமைக் கேட்ட பண்பாற் பாவையர் கற்பின் மேன்மை உலர்நரா துணர்ந்து கொள்ள உயர்தரு துலத்து வந்த அலர்நிகர் முகத்து மங்கைக் கரசியின் காதை சொல்வாய்.

அவையடக்கம்

நாவலென் றருஞ் சொல்லும் நயனுணர்ந் ததனைச் சொல்ல ஆவலென் னுளத்திற் றேன்ற அறிவிலே நெனினுங் துற்றம் மேவரு பெரியோர் காணர் மக்கள கண்டு கொள்வார் ஓவறத் தொடங்க லாமென் னுரைசெயத் துணிந்தேன் யானே;

பீடி கை :

*“அறந்தாநீறி வில்வாழ்க்கை யாற்றிற் புறத்தாநீறிப்
போ ஒய்ப் பெறுவ தெவன்.”

உலகில் மிக எளிதில் சிரம மின்றிச் செய்யக் கூடியதும் தக்க பயனைத் தரக்கூடியதும் இல்லறமே என்று நல்லோரும் தூவல்லோரும் கூறியிருக்கின்றார்கள்.

ஆகையால், எல்லோரும் இல்லறத்தை விரும்புவது மிகவும் நல்ல காரியமே. நாம் எவர்களைப் பார்த்தாலும் இல்லறத்திலிருப்பவர்களாகவே இருக்கிறார்கள்.

துறவறத்திலிருப்பவர்களைக் காண்பது இக் காலத்தில் மிக அருமையானதும் அருமையே.

இல்லறத்திலிருப்பவர்களோ வீண் மீன் போலவும் எண்ணிக்கைக்கடங்காது மிகுந்திருந்த போதிலும் அவ் இல்லறத்தைக் கவனித்து அவ்வறத்திற் கூறியபடி நடப்பவர்களோ மிகச் சிலரே.

இதற்குக் காரணம் இல்லற தர்மத்தை மிகச் செம்மையாக அறியாதிருப்பதுவே தான். இல்லற தர்மத்தை மிகச் செம்மையாக அறிந்தவர்களுக்கும் இல்லறத்தில் சொல்லிய அறப்படி நடத்தற்கியலாது இடர்ப்படுவதையுங்கண்டிருக்கலாம், இதற்குக் காரணம் இல்லறத்திற் குரிய மனைவி முதலிய உதவிகள் ஏற்ற வாறமையாதிருப்பதே காரணமாம்.

புருஷனும் பெண் ஜாதியும் கருத்தொத்து நடந்தா லொழிய இல்லறம் சரிவர நடை பெறுவது அசாத்தியமாம்.

(திருக்குறள்)

* ஒருவன் இல்வாழ்க்கையைத் தரும் வழியாக நடத்துவானில் துறவறத்திற் போய்ப் பெறும் பயன் என்ன? ஒன்று மில்லை என்பது பொருள்.

இல்வாழ்க்கையில் தரும் வழியாவது பழி யஞ்சிப் பகுத் தண்ணுதலும் அன்புடைமையுமென முற் குறள்களால சொல்லப்பட்ட வழிகளாம்.

புறத்தாறு என்பது மனைவியை விட்டு வனத்திலே செல்லு நிலை.

ஈங்கு, மனைவியை விட்டு வனத்திலே சென்று துறவறத்தில் நின்றார் பெறும் பயன்களை எல்லாம் தரும் வழியாக இல்லறத்தை நடத்துவனெல் பெறுவன் என்பதாம். இது பற்றியே தான் தெய்வப் புலமை ஓளையாரும் தமது தெய்வத்திருவாக்கால் “இல்லற மல்லது நல்லற மன்று” என்று கூறியுள்ளான்.

நமது நாட்டில் பல நிலை வழக்கம் நம் முன்னோர்களால் இல்லாததே தீற்றுச் சாதகமாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும் அதன் பொருளை யுணராமையால் அனைக்கை நழுவிட்டு மயங்கித் தவிக்கின்றனர்.

பெற்றோர் விவேகக் குறைவால் தம் பெண்ணிற்கு வீருப்பயில்லாத ஒரு வானுக்கு அவன் சம்மதத்தை விசாரிக்காமலும் விசாரிக்க வேண்டுமென்னும் எண்ணமில்லாமலுமே தம் பெண்ணைக் கொடுத்து தம் பெண்ணைச் சாகும் வரை சஞ்சலத்துக்குள்ளாகுகின்றனர்.

இதே விதமாக ஒருவனுக்கு அவன் பெற்றோர் அவன் வீருப்பத்தைச் சிறிதும் கவனியாது அவனுக்குச் சிறிதும் வீருப்பயில்லாத பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்துவித்து அவனுக்குத் துன்பத்தை யுண்டாக்கி அவனைப் பாழ் செய்து விடுகின்றனர். இவ்விதமாக மூடப் பிர மாதாக்கள் செய்வதால் விளையுங் கேடு ஏட்டிவடங்காது. எண்ணிமுடியாது.

இது போதாதென்று ஒரு பெண்ணுக்கு மாமியும் நாதியும் ஏமன் காலன் போல் ஏற்பட்டுவிடுகின்றார்கள். அவர்கள் பால் அகப்பட்ட பெண் ஏமன் கையில் அகப்பட்டிருந்தாலும் சுகமாயிருந்திருக்குமென்று சொல்லும் படி பல பாடும் பட்டு பயனின்றி மடிகின்றனர்.

நமது நாட்டில் இல்லாததை நடாத்தும் தலைவன் தலைவர்கள் பெறும் சுக துக்கங்களையும், கஷ்ட நஷ்டங்களையும் வெகு தெளிவாகக் காட்டுமாறு நான் சில புதுமைக் கதைகளைத் திரட்டி நாவலாக எழுதுகின்றேன். இது நமது நாட்டு ஆண் பாலார் பெண்பாலாரென்னும் இருபாலார்க்கும்பயனுள்ளதாயும் களிப்பைத்தருவதாயும் இருக்குமென்றே நினைந்துஎழுதுகின்றேன்.

முதல் அத்தியாயம்.

* “கற்றதனுலாய பயனென் கொல் வாலறிவன்,
நற்ற டோழாஅ நென்ன.”

ஒருநாள் மாலை நானும் என்சினேசெதர்களும் வேடிக்கையாக உலாவுதற் பொருட்டு தெப்பக் குளத்து ரோட்டிலிருந்து காவிரியாற்றின் பாலத்தை

* (திருக்குறள்) மெய்பறிவுடைய கடவுளை வணங்காராகில் கற்றதனுற் பயனில்லை என்பது பொருளாம். ஆகம அறிவுக்குப் பயன் அவனடிகளை வணங்கிப் பிறவியை அறுத்தலென்பது இதனால் சொல்லப்பட்டது.

நாடிச் சென்று கொண்டிருந்தோம். அன்று வெள்ளிக்கிழமையாக இருந்த படியால் திரள் திரளாக ஜனங்கள் திருவானைக் காவலை நாடிச் சென்று கொண்டிருந்தார்கள். இச் சம்பவம் நிகழ்வது திரிசிரபுரத்தில் என்பது அன்பர்களுக்கு இனி விளங்காமற் போகாது என்று நினைக்கின்றேன். திருவானைக் காவில் ஜம்புகேசுவரர் ஆலயத்தில் அகிலாண்டேசுவரி சன்னிதானத்தில் ஒவ்வொரு வெள்ளிக் கிழமையும் மிகுந்த கூட்டமிருக்கும். எந்தக் கோவிலிலும் அம்மன் சந்திதானத்தில் செல்வராய் வெள்ளிக் கிழமைகளில் எப்பொழுதும் விசேஷமாகவே யிருக்கும். ஆனால் நமது திரிசிரபுரத்தில் ஆனை பூசித் து முத்திபெற்ற தலமாகிய திருவானைக்காவில் வெள்ளை நாவலின் கீழ் ஆன்மாத்மருய்தற் பொருட்டு முளைத்தோங்கி யருளும் ஜோதியாகிய ஜம்புகேசுவரர் திருக்கோயிலில் ஸ்ரீ அகிலாண்டேஸ்வரி சந்திதானத்தில் மற்றத் தலங்கள் போல செல்வராயும் வெள்ளியும் விசேஷமாகக் கொண்டாடப்பட்டாலும் வெள்ளிக் கிழமையே அதி விசேஷமாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது. பிரதி வெள்ளிக் கிழமையும் மாலையில் திருவானைக்காவிற்குச் செல்லும் பாதையில் கூட்டங் கூட்டமாக ஜனங்கள் சென்று கொண்டிருப்பார்கள். சாதாரணமாக ஜனங்கள் நடந்து செல்வார்கள். செல்வவான்களாயுள்ளவர்கள் வண்டிகளில் செல்வார்கள். குதிரை வண்டிக் காரர்களுக்கு இடங்கள் மிகக் கொண்டாட்டமான நாள்.

அவர்கள் அதி உற்சாகத்துடனும் குதிரைத்துடனும் பாட்டைப் பாடித் கொண்டு குதிரையை விரைவாகச் செல்லும்படித் தட்டி விட்டு “ஹேய், ஹேய்” “எட்டிப்போ! எட்டிப்போ!!” “ஒத்திப்போ! ஒத்திப்போ!!” என்று சொல்லிக்கொண்டும் கட கடவென மட மடவெனத் தன் வண்டியை விட்டிட்டுக் கொண்டு செல்வார்கள். திரள் திரளாகச் செல்லும் ஜனக்குளோ இவ்வண்டிக்காரர்களின் சத்தத்தையும் வண்டி வரும் சப்தத்தையும் கேட்டு ஒருவர்மேல் ஒருவர் வீழ்ந்தும் வீளைந்தும் ஓடியும் ஒதுக்கி நின்று நின்று சென்று கொண்டிருப்பார்கள்.

விடர்கள் வேடிக்கை புர்த்தற் பொருட்டு வீநோதமான உடைகள் உடுத்துக்கொண்டும் பிறர்கண் தன் மேல் விழத் தக்கதாக அலங்கரித்துக் கொண்டும் வெள்ளிப் பிடிபுடைய பிரம்பு முசுவிய கையி லெடுத்துக்கொண்டும் தமது சினேகிதர்களுடன் கூடி வேடிக்கையுடன் பேசிக்கொண்டும் சிரித்துக்கொண்டும் வழியிற் செல்லும் பெண்களையும் ஆடவர்களையும் பற்றித் தமக்குள் ஒருவர் கொருவர் காட்டிக்கொண்டும் அவர்கள் சம்மத்தையே கேவியாகவும் வினையாட்டாகவும் பேசிக்கொண்டும் சிரித்துக்கொண்டும் சென்று கொண்டிருப்பார்கள்.

கலாசாலை மாணுக்கர்கள் ஆங்கிலத்தில் சம்பாஷித்துக்கொண்டும் தமிழ் குள்ளே ஒரு விஷயத்தைப் பற்றித் தர்க்கித்துக்கொண்டும் தமது ஆசிரியர்

கள் ஒவ்வொருவரின் வன்மையைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டும் தமது சொந்த ஐயின் சிறப்புக்களையும் தாம் கண்ட விநோதங்களையும் பற்றிப் பேசிக்கொண் டும் விரைந்து நடந்து கொண்டிருப்பார்கள். பத்திமாண்கள் யிகச் சுத்தியு டன் தணித்து ஒதுங்கி ஒதுங்கிச் சிலர் தோத்திரப்பாக்களைப் பாடிக்கொண் டும் சிலர் சில நாமத்தை உச்சரித்துக் கொண்டும் சிலர் தம்முடன் வருபவர் களுக்கு திருவானைக்காவலின் மகிமையைக் கூறிக்கொண்டும் செல்வார்கள்.

ஒருவன் திருவானைக்காவுக்குச் செல்லும் ஒருபாதையில் நிற்குகொண் டால் ஒரு வெள்ளிக் கிழமை மாலைக் குள்ளேயே உலக முழுமையையும் தெ ரிந்து கொள்வன், நன் ஞான முணர்ந்துகொள்வன் என்பதற்குச் சிறிதும் ஐயமேயில்லை.

நிற்க; நாங்கள் காவிரியாற்றுப் பாலத்து வரையும் சென்று கிழக்கு டோட்டு வழியாகத் திரும்பிச் சின்னக் கடைத்தெருவின் வழியாகத் திரும்பி விட நினைத்துப் புறப்பட்டோம். நாங்கள் காவிரியாற்றுப் பாலத் தண்டை வந்ததும் ரஸ்தாவிற்குச் சற்றுஎட்டிக்கூட்டங்கள் எங்கள்மேல் வந்துவிழக்கூ டாத ஒரு இடத்தில் நின்று சில விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டு சிறிது நேரம் நின்றோம். நாங்கள் பேசிய விஷயம் சில ஆராய்ச்சி சம்பந்த மாயும் அருமைபான விஷயமாயும் இருந்தாலும் எங்கள் கண்கள் வழியில் போய்க் கொண்டிருப்போர் வந்து கொண்டிருப்போர்களையும் அடிக்கடி கவ னித்துக் கொண்டிருந்தன. அப்படியிருக்கும் பொழுது இரட்டை மாடுகள் கட்டிய ஒரு பெரிய பெட்டி வண்டியில் ஒரு சுந்தரவடிவுள்ள மாதம் ஒரு பரு வுறும் மற்றொரு பெண்ணும் உட்கார்ந்திருக்க வண்டி விரைவிற் செல்லு தற்கு முடியாதபடி கூட்டமாக இருந்தபடியால் மெதுவாகச் சென்று கொண் டிருந்தது.

எங்கள் எல்லோருடைய கண்களும் அந்த இரட்டை மாட்டு வண்டியின் மேற் பாய்ந்தது, இந்த வண்டிக்குள் இருப்பவர்கள் யாரெனக் கவனிக்க வ ிரும்பினோம். நாங்கள் கவனித்த மட்டில் அதில் இருந்த புருஷர் தக்க சீமா னாகவும் கல்வி மாணாகவும் இருக்கக் கூடுமென்று நினைத்தோம். அவர் திரிசி ரப்புரத்துக்குப் புதிதாக வந்தவரென்றும் புலப்பட்டது. நாங்கள் அவருக்கு 55 வயது இருக்குமென்று உதித்தோம்.

அவரோடு கூட இருந்த பெண் பட்டினத்துப் பாங்காக உடைகளை உ டித்துக்கொண்டு தக்க நகைகளை அணிந்துகொண்டும் விளங்கினாள். அவள் தாண்புவரின் கண்ணைக் கவரும் வனப்புடையளாக விருந்தாள். அவளுக்கு 30 வயது இருக்குமென்று நினைத்தோம். இவர்கள் கூட இருந்த மற்றொரு பெண் உடையாலும் நிலையாலும் இவர்களின் வேலைக்காரியா யிருக்குமென் று நினைத்தோம். இம்மட்டும் இவர்களைக் கவனித்த மட்டில் இவர்கள் யார்?

எந்த ஊர்? இங்கு எங்கே வந்திருக்கிறீர்கள்? இவர்கள் வந்த நேரத்தை மென்ன என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்பது என் மனத்தில் உதித்தது. என்னுடன் வந்த மற்றவர்களுக்கும் உதித்திருக்கலாம், ஆனால், அவர்களுக்குப் பல முக்கியமான வேலைகள் இருந்தபடியால் அவர்களுக்கு இவைகளைத் தெரிந்து கொள்ள நேரமில்லை அது விஷயமாகத் தமது காலத்தை மூயற்சியையுஞ் செலுத்துவது வீணென்று நினைத்தே விட்டு விட்டனர் என்று நினைக்கின்றேன்.

எனக்கோ உலகில் பலருடைய குணங்களையும் செயலையும் கவனித்து அவர்கள் குணஞ் செயல்களின் குண குணங்களை யறிந்து கொண்டு தேய நன்மை கருதிப் பொதுப் பிரசங்கங்கள் செய்வதையும் வியாசங்கள் எழுதி அச்சிட்டு வெளிப்படுத்துவதையும் விரதமாகக்கொண்டுள்ளனாலால் அவர்களோப் பற்றி என்னென்ன தெரிந்து கொள்ளலாமென்றும் இவர்கள் சரிதம் கேட்பவர்க்கு மிக விந்தையாய் மிருக்குமென்றும் இவர் சரித்திரத்தைத் தெரிந்து வெளிப்படுத்துவதால் நமது நாட்டிற்குப் பல நன்மைகள் விளையும் என்றும் எனது உள்ளத்தில் உதித்தது.

(இன்னும் வரும்)

கதாப்பிரியன்.

புத்தக வரவுகள்.

ஸ்கீத்ஸ்வரப்பிரகாசினி:- இது ஒரு அருமையான சங்கீத நூலாகவே காண்கின்றது.

இது நமது சமய குரவர்களால் திருவாய் மலர்த்தருளப் பெற்ற தேவாச திருவாசகங்களிற் சில வற்றிற்கும் மற்றுமுள்ள பக்திமாண்களால் பாடப் பெற்ற அருமைப் பாக்கள்சிலவற்றிற்கும் சங்கீதரூபமாய் ஸ்வரப்படுத்தி எழுதப் பெற்று ஆர்மோனியம், பிடில், வீணை முதலான வாத்தியங்கள் வாசிக்கும் பழக்கமுடையோர்கள் பிறர் உதவியின்றித் தாங்களே இலேசாகக் கற்றுக்கொள்ளத் தக்கதாயிருக்கிறது. இதனைத் திருநெல்வேலி மேல மாடத் தெரு சங்கீத வித்துவான் மகா-நா-நா-ஸ்ரீ T. S. அப்பாசாமி ஐயரவர்கள் இயற்றியிருக்கின்றார்கள். இவர் எடுத்துக்கொண்ட பிழாச்சம் கொண்டாடத்தக்கதே. இது பலருக்கும் பயன் படுமாறு மெச்சத்தகுந்த வண்ணமாக அச்சுவிடானத்தி நேற்றி யுலாவுவித்த திருநெல்வேலி சாமி சங்கீதி புத்தக சாலையத் தலைவர் மகா-நா-நா-ஸ்ரீ T. V. வெங்கடேஸ்வர ஐயர் அவர்களின் உபகாரமும் பாராட்டற்பாலதே. இதன் விலை அரை 5.

ஆரியமத உபாகீயானம்:-இப் பெயர்கொண்ட புத்தகத்தின் முதற்பாகம் ஒன்று சென்னை “ஜனரல் சப்ளைஸ் கம்பெனி” மகா-நா-நா-ஸ்ரீ V. குப்புசாமி ஐயர் அவர்களால் கிடைக்கப் பெற்றேறன். இது ஒரு சிறந்த வசன நடைப் புத்தகம். செந்தமிழ் நகையில் எழுதப் பெற்றிருக்கின்றது. இதில் ஆரிய மத சம்மந்தமான பல அரும் பெரும விஷயங்கள் அமைக்கப் பெற்றிருக்கிறதது. இது மாணுக்கர்களுக்கு வசன பாடமாக வைக்கத்தக்கதே. இதனைத் திருநெல்வேலி மகா-நா-நா-ஸ்ரீ ஏ. கிருஷ்ணசாமி ஐயரவர்கள் இயற்றி யிருக்கின்றார்கள். இவர் மதாபிமானமும் பாஷாபி மானமும் தேசாபி மானமும் உலகத்தாரால் விரும்பத்தக்கதே இதுபோலும் பல சிறந்த நூற்களை இயற்றி வெளிப்படுத்தி நமது நாட்டிற்கு நன்மை செய்யுமாறு இவர்க்கு வன்மை தந்தருளுமாறு எல்லாம் வல்ல இறைவனை இறைஞ்சுகின்றோம்.

இதன் விலை அணா 4.

பாலசீசநீதிகா என்றும் குழந்தை வைத்தியம்:- இது தமிழ் நகையில் எழுதப்பட்ட மிக அருமையான வைத்திய நூல்.

இதில் குழந்தைகளுக்கு வியாதி வந்தால் அது இன்ன காரணத்தினாலுண்டானதென்றும் அதை நீக்க இன்னின்னது செய்ய வேண்டுமென்றும் மிகத் தெளிவாக எளிய தமிழ் நகையில் எழுதப் பெற்றிருக்கிறது. இந்தநூலை இயற்றியவர் டாக்டர் மகா-நா-நா-ஸ்ரீ வி. பஞ்சநத ஐயர் அவர்கள் பல ஆங்கில வயித்தியர்களிடத்தும் தமிழ் வைத்தியர்களிடத்தும் கலந்து தெளிந்து அனுபவத்தாற் கண்டவைகளைப் பொது நலங்கருதி மிகுந்த செலவீட்டு அச்சிட்டுத் தாழ்ந்த விலைக்குத் தருகின்றார்.

இது ஒவ்வொரு வீட்டிலும் ஒவ்வொரு தாய்மாரிடத்திலும் அவசியம் இருக்க வேண்டியதே. பெற்றோர் இப்புத்தக உதவியால் வயித்தியர் உதவி யின்றியும் பணச்செலவின்றியும் சிரமமின்றியும் தம்மக்களுக்கு வியாதியைநீக்கவும் தம்மக்களுக்கு வியாதி வராமற் காக்கவும் கூடும். இதன் விலை அணா 8.

சுரமகவிகள்:- இது ஒரு நாக்கல் டிஸ்டிரிச்டி இஞ்சினியர் ஸ்ரீ மத் தங்கச்சிப்பிள்ளை அம்மானின் சாயுச்சீயத்தைப் பற்றி மதுரைச் சங்கத்து வித்துவான்களும் யாழ்ப்பாணத்து வித்வான்களும் பாடிய செய்யுட் டொகையை யுடைய புத்தகம். இதில் வேளாளர் சிறப்பும் கற்பின் சிறப்பும் சிவ பெருமானின் திருவுருளின் மேம்பாடும், சைவசமயச் சிறப்பும் பாராட்டிக் கூறப் பெற்றிருக்கிறது. தமிழினினிமையும் செய்யுள் நயமும் படிப்பவர் கொண்டாடிக் குதூஉலிக்கத் தக்கது.

இதனைப் பூர்வ சரிதச் சுருக்கத்துடன் அச்சிட்டு வெளிப் படுத்தி உலகிற்குப் பயன் செய்வித்தவர் யாழ்ப்பாணத்து ஆயுள் லேத பண்டிதரும் இப் பொழுது மதுரை வாசியுமாகிய மது நண்பர் மகா-நா-நா-ஸ்ரீ ச. ஆறுமுகம் பிள்ளை அவர்களே. இவர்களின் உபகாச சீலம் மெய்யறிவினர் விரும்பத்தக்கதே.

நெல்லூர் டிஸ்ட்ரிக்டு பாரஸ்ட் ஆபீசராக இருந்த ராவ் சாகப் ஸ்ரீமாத் நவலுசாமி நாயுடு அவர்கள் ரஜாவின் பேரில் திரிசிரபுரத்துக்கு வந்திருந்தபின்பு பிள்ளைகண்டு பார்த்தாமைச் சேர்ந்தார். இவருக்கு சந்தேக குறைய 45 வயது என்று கேள்வி. அவர் பிரிவினருக்கு வருந்தும் அவர் குடும்பத்தார்களுக்குக் கடவுள் ஆறுதல் செய்வாராக.

இந்தியர்கள் உயர்ந்த உத்தியோகங்களுக்கு வருதல் மிக அருமையாக இருக்கின்றது. அப்படி வந்தாலும் இப்படிச் செப்பிடு வீத்தை போல மாயமாக விடுகின்றார்களே. இதுவும் அமலன் வீனையாட்டோ?

திரிசிரபுரத்து வித்வானும் தமிழ்த் தெய்வத்திற்கே ஒரு அணியாய் விளங்கினவரும் பண்டைக் கால முறைப்படி ஆசிரியர் பால் தமிழை முக்குற்றமறக் கற்றவரும் தமிழ் நாடு முழுதும் சென்று தன் புகழை நாட்டினவரும் முப்பத்திரண்டாவ தானங்கள் செய்யும் வன்மையாலே சோட சத்வய அவதானி என்னும் பட்டம் பெற்றவரும் எஸ். பி. ஜி. கலாசாலையில் பல வருஷங்கள் தமிழ்ப் புலமை நடத்தினவரும் மருங்காபுரி ஜமீன் சமஸ்தான வித்வானென்ற பட்டம் பெற்றவரும் எண்ணற்ற பல பிரபந்தங்களும் தனிக் கவிதகளும் கண்டோர் கேட்டோர் கொண்டாடும்படி அதி அற்புதமாகப் பாடியுள்ளவருமாகிய திரிசிரபுரம் வித்துவான் ஸ்ரீமாத் தி. அ. சோ. இராமலிங்கம் பிள்ளை அவர்கள் நிகழும் விரோதிசிருது வருஷம் ஆனி மாதம் 18ந்தேதி ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை 5 மணிக்கு சிவபெருமான் நிருவடி நிழலையடைந்தார். இவர்க்கு இப்பொழுது 63 வயதாகிறது, இந்த 63 வயதிலும்கூட முப்பத்திரண்டு அவகாசங்களையும் தப்பறியுதறி ஒப்பறு புகழ் பெற்றோக்கினர். இவர் தஞ்சைமா நகரில் அவதானம் செய்யச் சென்ற இடத்தில் ஒரு நோயுமின்றி வேலுமயிலும் என்னும் மந்தரமும் சடாட்சர மந்தரமும் நாத் தரு தருப்புடன் கூறச் சாயுச்சிய முற்றார். இவர் பிரிவு பற்றித் தமிழகமே தயருறும் என்பதற்குச் சந்தேக முண்டோ? இவர் போலும் புலவர்களை இனியும் காண்போமோ? இவர் குடும்பத்தார்க்கு முழு முதற்கடவுளே ஆறுதல் செய்வாரென்று நம்பி அவ்வமலனைச் சிந்தித்து வந்திக்கின்றேம்.

திரிசிரபுரம் நாவனல் ஐஸ்கூலில் தமிழ்ப்புலவராக இருந்த ஸ்ரீமாத் தி. ச. ஆறுமுகநயிரைவர் ஆனிமாதம் 29 தேதிவியாழக்கிழமை சிவபெருமான் நிருவடி நிழலையடைந்தார். இவர் இக் கழகத்தில் 22 வருஷம் ஆசிரியராயிருந்து அநேகமானவர்களைத் தமிழ்ப்புலவராக்கி யிருக்கின்றார். இவர் சைவசித்தாந்த சாஸ்திரத்தில் அதி அழுத்தமான ஞானமுடையவர் இவர் சைவபக்தியையும் சீவங்களையுமெய்யறிவினா விரும்பிப்புகழ்கின்றனர். இவர் உலகைப் பிரிந்தது உலகிற்கோர் பெரு நஷ்டமே. இவர் குடும்பத்திற்கு எமது சிவ பெருமான் தமது நிருவருளால் ஆறுதல் செய்வாராக.

சமாச்சாரக் குறிப்புகள்

உருவத்தாற் பேரிய மனிதன்:- அமெரிசா கண்டத்தின் வடக்கிலுள்ள கனடா தேசத்தில் ப்ராஞ்சு ஜாதியானாகிய எட்வர்ட் பாவா என்பவன் 11 அடி உயரமுள்ளவனாயிருக்கிறான். அவனுக்கு வயது 30. அவன் நிறை 587 ராத்தல், அவன் கை 18 இஞ்சம், பாதம் 24 இஞ்ச நீளமும் 12 இஞ்ச அகலமும் இருக்கின்றன, அவனுடைய உடுப்பு சாதாரண மனிதர்களில் பத்துப் பேர் அணியலாம். இவன் சிறு வயது முதல் சரீர விஷயத்தில் அதிக கவனத்தைச் செலுத்தி வந்ததால் எப்போதும் உற்சாகியா யிருக்கின்றனாம்.

யானை தன் எஜமானனைக் காத்ததாம்:- ரங்குன் பாகத்தில் கூர்க்க ஜாதியைச் சேர்ந்த ஒரு மாவுத்தன் தனது யானையை நன்றாய்க் கழுவிக்க் குளிப்பாட்டி நாளடைந்த காட்டிற்கு மேய்க்க நடத்திக்கொண்டு போனானாம் அப்பொழுது ஒரு புலி அம் மாவுத்தன் மேல் பாய்ந்து தனது கூரிய நகங்களால் அவனைக் கிழிக்க யத்தனிக்கையில் மாவுத்தன் “கூகூ” என்று கத்தினானாம் தனது எஜமானனது பரிதாபக் குரலைக்கேட்ட யானை உடனே ஓடிவந்து புலியைத் தனது பின்னங்காலால் ஒரு உதை கொடுத்ததாம். யானை கொடுத்த உதையால் புலி உருண்டு சற்று தூரத்திற் கப்பாற் போய் விழுந்து இரத்தத்தைக் கக்கிக்கொண்டு இறந்ததாம். மாவுத்தன் ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கின்றனாம் அவனுக்கு குணமாகிக் கொண்டு வருகின்றதாம்.

(ரங்குன் செஜட் மே-ம் 7-உ)

லாயர் பெண்:- பம்பாய் சர்வ கலாசாலையில் “டிஸ் இஞ்சினீர்” என்கிற பாரசீ மாதா எல். எல். பி. என்கிற லாயர் பரீட்சையில் தேறி பட்டம் பெற்றிருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. இந்தியாவில் பெண் லாயரானது இதுவே முதல் தடவை. இம்மாத முன்னமேயே எம். ஏ. என்கிற பட்டமும் பெற்றாயிற்றாம்.

ஓர் உத்தி:- சமீபத்தில் கல்கத்தாவில் 22 வயதுள்ள சுந்தரி என்னுள் குலமகள் நோயுயிருக்கும் தனது கணவன் பிழைக்கமாட்டானென்று நிச்சயமாக அறிந்ததனால் சுயநலவியாக இறக்கவேண்டுமென்று தீர்மானித்துக் கங்கா தீர்த்தத்தைக் கொண்டுவந்து தனது கணவனது வாயில் விட்டு பிறகு தன்னை ஆடை ஆபரணங்களால் அலங்கரித்துக் கொண்டு ஓரறைக்குட்சென்று உடல் முற்றும எண்ணெயை யூற்றிக் கொண்டு தீயிட்டுக் கொண்டு மாண்டாளாம். தன்னை ஜலம் விட்டுக் காப்பாற்ற வந்தவர்களை அவ்வாறு செய்யவேண்டாமென்று தடுத்தவிட்டனனாம். (P. L.)

அந்துப் பூச்சி நிவாரணி:— நெல் துவரை முதலிய தானியங்களை அந் துப் பூச்சி அழிக்காதபடி காப்பற்றுதற்கு ஒரு நண்டைக் கொண்டு தானியக் குவியலின் மேல் நேரே கட்டித் தொங்கவிட்டால் அந்துப்பூச்சி அண்டாதாம் இதைப் பலபேர் செய்து பயன் பெற்றிருக்கிறார்களாம். இது சுகாதாரம், சுத்தம் என்பதற்கு ஏற்றதாக இல்லாவிடினும் பயன் பெரிதாக இருக்கிறது.

இந்நியா முன்னுக்கு வந்துவிட்டது:—தஞ்சாவூர் ஜில்லா பின்னத்தூரில் ஸ்ரீமாத் பி. ஏ. சுப்பிரமணிய ஐயர் என்பவர் தேனகாய் கொட்டாங்கச்சியில் அழகான புத்தான்கள் செய்கின்றனராம்.

புதுமை:— இருட்டிலும் விளக்கின் உதவி இன்றி எழுதக்கூடிய மின் சாரப்பென்சல் ஒன்று புதிதாக அமைத்திருக்கிறார்களாம்.

இதுவும் ஓர் பேரும் புதுமையே:—ருஷியாவிற்குத் தலை நகரான ஸென்ட் பீட்டர்ஸ்பர்க்கிலுள்ள பிரோஷ்ந என்னும் புலவர் வெகு தூரத்தில் நடக்கிற சங்கதிகளை இருந்த இடத்திலிருந்தே தெரிந்து கொள்வதற்காக ஒரு யந்திரம் ஒன்று கண்டு பிடித்திருக்கிறாராம்.

பெரிய இலை:— அமேஜான் நதிக்கரையில் வளரும் ஒருவித மரத்தின் 'இஜனா' என்னும் இலையே உலகத்திலுள்ள இலைகளிற் பெரிதாம். இதன் நீளம் 50 அடி, அகலம் 12 அடி.

நவீன சவுகீது:— ஐரோப்பாவில் யந்திர வியக்கத்தால் தானியடிக்கும் சவுக்கு ஒன்று கண்டு பிடித்து உபயோகப்படுத்தி வருகிறார்களாம். அறிவு, உடையார்க்கு எது அசாத்தியம். ஒரே யிடத்தில் அடி விழுந்ததுமில்லையாம்.

விந்நைது:— இங்கிலாந்து தேசத்தைச் சார்ந்த கிலாஸ்டஸ் என்னும் மாகாணத்திலுள்ள ஆடிங்டன் என்னும் பட்டணத்தில் வாசம் செய்யும் ஓர் துரை சானி நல்ல திட காத்திரமுள்ள இரண்டு பசுக்களிருக்கின்றனவாம். சில தினங்களாகப் பால் குறைவாக இருந்தமையால் காரணம் அறியாத அம்மாதின் பால் காரண மாடுமேயும் புல் மைதானத்திற்சென்று பார்த்தபொழுது ஒரு மாடு புல்லில் சுகமாகப் படுத்துக் கிடந்ததாம், படுத்துக் கிடந்த மாட்டுக்குச் சமீபமாய் அவன போனபோது இரண்டு பெரிய பாம்புகள் அம்மாட்டின் மடியில் பால் குடித்துக்கொண்டு கிடந்தனவாம். (நமது புராணங்களின் உண்மைகளை இனியேனும் நம்புவார்களாக.)

பாம்பும் சாமியாடும்:—பர்மாவில் பீமா என்னும் ஊரில் ஒரு காட்டு மத்தியில் சாமியார் மடம் ஒன்றிருக்கிறதாம், அதில் ஒரு சாமியார் தனியாக இருக்கிறாராம். இவரை ஒரு பெரிய கிருஷ்ண சர்ப்பம் காவல் செய்துகொண்டிருக்கிறதாம். இவர் தூங்கும் போதும் கண்ணை மூடிக்கொண்டு யோகம் செய்யும்போதும் அது அவர் தலை யண்டையிலிருந்து காவல்செய்கின்றதாம்.

பரம்பும் சரம்பும் நுமாகக் கட்டில் பழக்குத் பழங்களைப் பரித்து ஒன்றியிருந்
து சாப்பிடுகிறார்களாம். (பர்மா பத்திராதிபர் ஒருவர் எழுதுகின்றார்.)

இது வன்றே நாடு முன்னுக்கு வரவழி:—ஐப்பான் ராஜ்யத்தில் ஐரோப்
பிய நாகரீகம் பரவிய பின் பல வர்த்தமானப் பத்திரிகைகள் வெளியாகிவரு
கின்றதாம். ஒவ்வொரு வருஷமும் பத்திரிகைகள் ஏராளமாகப் பெருகிவரு
கின்றனவாம். 1852 ம் வருஷத்தில் முதல் முதல் பத்திரிகை வெளிப்படுத்த
ஆரம்பித்தார்களாம் அது முதல் இதுவரை 4000 வருத்தமாய் பத்திரிகை
கள் பிரசுரிக் கப்படுகின்றனவாம். “டிஸ்கிப்போ” என்னும் பத்திரிகைக்கு
மட்டும் நான்கு லக்ஷம் சந்தாதார்கள் இருக்கிறார்களாம். இவ்விதமிருந்த
தாலன்றோ ஐப்பான் உன்னத பதவிக்கு வந்தவீட்டது.

புத்தகங்கள் புதிதாக அச்சிடும் நூலாசிரியர்களுக்கு

ஐயன்மீ! நீங்கள் அச்சிடும் புத்தகங்களை எங்கள் ஆபீசுக்கு
கவிஷன் சேலுக்கு அனுப்புவிடுகின்றாயால் நாங்கள் எம்மாத் கூடிய
வகையில்முயற்சி செய்து புத்தகங்களை விற்பனை பண்ணுபுவேரம்.

புத்தகம் தமிழ் வளர்ச்சி கருதியதாக இருத்தல் வேண்டும்.
பொது நன்மைக்கு ஏற்றதாகவும் இருத்தல்வேண்டும்.

விளம்பரம்.

கவனியுங்கள்! கவனியுங்கள்!! கவனியுங்கள்!!!

தமிழ் விருத்தி கருதி அருமையான தமிழ்ப் புத்தகங்கள் பல
வற்றை வருவித்து மற்ற இடங்களில் கிடைக்கும் விலைக்குச்சரசமாக
வே விற்பனை செய்கின்றோம். எம்மிடத்து சாஸ்திரங்கள், புராணங்
கள், இதிகாசங்கள், காவியங்கள் இன்னுமுள்ள இலக்கண இலக்கிய
புத்தகங்களும் மற்றுமுள்ள நவீன நாவல்களையும் விலை சரசமாகப்
பெறலாம். சீக்கிரத்தில் எமதுபுத்தகசாலைக் காட்லாக்குவெளிவரும்.

திருநெல்வேலிப் புராணம்:— இது ஸ்ரீ நெல்லையப்பக் கவிராய
ரவர்களால் செய்யுள் ரூபமாக முன்பு அமைக்கப்பெற்ற பெரியதொரு
புராணத்தை யாவரும் படித்துணருமாறு நடைப்படுத்தப் பெற்றது.
இப்புராணத்திற் கூறப்படும் சரிதங்கள் மிகப்பலவாதலால், நம்மவர்
அப்புரு நூலேக்கொண்டு அவற்றைத் தெரிந்துகொள்வதிலும் எளி
தில் இவ்வசனத்தால் அறிந்துகொள்ளலாம் இப்புராணத்தின் நடை
இனிமை வாய்ந்தது. ஒவ்வொரு சருக்கத்தும் அதன் கருத்தமைந்
து துதிக்கி யொன்றமையப் பெற்றது.

கடவுள் வாழ்த்து பாயிரம் முதலியன புதிதாகவும் கற்பனையோ
டும் அமைந்துள்ளது. உயர்ந்த காகிதத்தில் சிறந்த எழுத்துக்களால்
பதிக்கப்பெற்றிருக்கிறது. நல்ல பயிண்டு 55 பார்ம் 440 பக்கம்கொண்
டது இரண்டுருபாய்க்கு விற்பது. இப்பொழுது ரூ. 1—0—0க்குவிற
கின்றோம். சொற்ப காப்பிகள் தான் இருக்கின்றன.

மாணேஜர்,

செந்தமிழ்ச் செல்வம் அண்டு கோ.

நெ. 31 வெள்ளை வெற்றிலைக்காரத் தெரு, திரிசிரபுரம்.

A VALUABLE ASSET FOR VACANCY SEEKERS.

THE NATIONAL TYPE-WRITING INSTITUTION.
Sanjeevi Row's lane (Near Little Market)

TRICHINOPOLY.

Imparts instructions in:—

Type-writing Book-keeping and
Shorthand Commercial correspondence.

STUDENTS ARE COACHED UP FOR THE GOVERNMENT AND LONDON EXAMINATIONS.

BY

SPECIALISTS AND PROFESSIONAL MEN HOLDING FIRST CLASS CERTIFICATES.

Fees:—Moderate payable by Instalments.

Free admission will be allowed in the case of students who cannot afford to pay their school fees.

Games:—Special arrangements are made for games such as Badminton and Foot-Ball.

Scholarships are awarded to students passing their Examination with distinction.

Business hours:—

Shorthand and Book-keeping. 6-30 to 8-30 A. M.

Type-writing class. Through the day.

Mechanism on Yost Pitman's Journal Jobworks under-
and Remington a and Library open taken.

Speciality. to all Students. Execution neat.

For further particulars apply to:—

Mr. V. N. Barathy.

Manager.

ஆயுள்வேத முறையும் ஐரோப்பிய முறையும் கலந்து
செய்த பக்குவங்கள்.

Spermatorrhoea specific:— இது ஓர் நூதன மருந்து சொர்ப்
பனஸ்கலிதம், தாது கட்டுமான மில்லாதிருத்தல் இவைகளுக்கு கை
கண்டது 24 வேளை மருந்தில் குணப்பட்டுவிடும் பத்தியமில்லை ராஜாக்
கள் மருந்து. படிக்கும் மார்க்குக் இதைக் கவனிக்கவும். ரு. 2-0-0.

Perfect order and discipline maintained.

Superior place for learning. Experts employed on our staff.

குழந்தைகளுக்கு

Health pills:— (குழந்தைகளுக்கு சுகமாத்திரை) புட்டி அனா 4 மாத்திரம். ஜாம், ஜன்னி, வலிப்பு, மந்தம், வயற்றுப்பொறுமல், சுகலத்திற்கும் அருமையானது. நன்றாய் மல்லித்தியாகும், வாரம் ஒரு முறை இதைக் குழந்தைகளுக்கு உபயோகித்து வரவேண்டியது. அநேக தலைமுறையாய் அனுபோகமான மருந்து.

பல் வியாதிகள்.

பல்வியாதி சுகலத்திற்கும் எங்கள் குரு பல்பொடிக்கு நிகரானது வேறில்லவேயில்லை என்று திட்டமாய்ச் சொல்லக்கூடும். சுகல தந்த நோயும் தீரும். நோய்வாரமலும் பாதுகாக்கும் பொடி. இது.

புட்டி அனா 4.

எங்கள் மருந்து சாலையில் சுகல வியாதிக்கும் கைகண்ட அருஷ தங்கள் இருக்கிறது. எல்லாம் ஆயுள்வேத முறை கலந்த பக்குவங்கள் தான். வியாதிக்கு ஏற்ற மருந்துகள்.

வியாதிகளைப் பற்றி தெரியப் படுத்தினால் சரியான மருந்துகள் தபால் மூலம் அனுப்புமோம். விலாசம்.

டாக்டர் ஏ. மதுரம்.

திருச்சிண்பள்ளி.

பண்டிதர் K. S. கிருஷ்ணசாமி ஐயருடைய 'எலக்டிரிக்பாம்' என்னும் சூலைநிவாரணித் தைலம், இத்தைலத்தை மேலுக்கு தேய்ப்பதினால் வாதநோகம், முழங்கால் வீக்கம், இடுப்பு நோய், பிடிப்பு. பக்கநோய், தலைவலி, ஒற்றைத்தலைவலி, மண்டைபிடி, பல்யீர் வீக்கம், தொண்டை கம்மல், இருமல், மார்கனி, ஜலதோஷம், இசிவு, சுளுக்கு, தேன் கொட்டு முதலிய விஷக்கடி முதலிய வியாதிகளையும் குழந்தைகளுக்கு காணுகிற மாந்த யிழுப்பு முதலியவைகளையும் அதிகச்சிகரத்தில் சொஸ்தப்படுத்தும் ஓர் சிறந்த தைலம்.

விலை புட்டி 1-க்கு 0—12—0.

ஏஜண்டுகள், P. கணேசரத்னம் பிள்ளை
கடைத்தெருவு 86 நெ. கடை, சேலம் &.

சர்மா & கோ,

திருச்சிண்பள்ளி தெப்பக்குளம்.

இவ்விடங்களில் விலைக்கு வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

விரிவு விருத்திக்கும் இழந்த பலத்தையும் நரம்புபடுத்துவத்தையும் திரும்ப அடைவதற்கும் உபயுக்தமான இரண்டு உயர்ந்த ரத்னவுஷதங்கள்.

மதன மஞ்சரி மர்த்திரைகளை.

“நோயுள்ளவர்களுக்கும், நோயற்றவர்களுக்கும்,
ஜடவர்களுக்கும், ஸ்திரீகளுக்கும் உபயோகமானவை.”

இவை

1. ஜீரண சம்மந்தமான கோளாறுகளைப் பரிகரித்து நல்ல பசியை உண்டாக்குவன.

2. இரத்தத்தை சுத்திகரித்து விருத்தி செய்து தேகத்திற்கு நல்ல திருடத்தையும் மேனிபையுங்கொடுப்பவை.

3. உடம்பில் ஏற்பட்ட எவ்வித நரம்புத்தளர்ச்சியையும் நிவர்த்தித்து நரம்பு ஸ்தானங்களுக்குப் படுத்துவத்தை அளிக்கத்தக்கவை.

4. கை, கால், கண், எரிச்சலைப் போக்கடித்து முனையைக் குவிரச் செய்து நோயை சக்தியை விசேஷித்துத் தருவவை.

5. ஸ்திரீகளுக்குண்டாகும் கற்பப்பை சம்பந்தமான சகலவித துன்பங்களையும் நிவர்த்திப்பவை.

etc: etc.

40-மர்த்திரைகளடங்கிய டப்பி 1-க்கு விலை ரூபா 1.

தபும்வகத்வாரி கிருத்.

இக்காலத்தில் சாதாரணமாக வாலிபர்களுக்கு சகவாலு தோஷத்தால் ஏற்படும் துராப்பியாசங்களால் உண்டாகும் ஜன்மேந்திரிய நரம்புத்தளர்ச்சிக்கும் ஆண்தண்மைக்குறைவிற்கும் கைக்கண்ட ஓளஷத்தும்.

2-தோலு கொண்ட டப்பியின் விலை ரூ. 1.

எங்கள் ஓளஷதங்களையும், அவற்றின் ஆச்சரிப முண்பெண்ணீர்தக்க குணங்களையும் குறித்து, அவ்வுஷதங்களை உபயோகித்து செலக்கியம் பெற்றவர்களில் மகாராஜாக்கள், ராஜாக்கள், ராஜகுமாரர்கள், மந்திரிகள், ஜமீந்தார்கள், அமீர்கள் முதலானோர்கள். ஆரோகணக்கான நற்சாஷி பத்திரங்கள் நாங்கள் தேடாமலும், கேளாமலும் அனுப்பி விருக்கிறார்கள்.

மேலே சொல்லிய மருந்துக்களைப்பற்றியும் எங்கள் வைத்திய வித்தியா புஸ்தகத்தை வாசிப்புகள். அது சுகத்துக்கும் ஐக்கியதகுதம சேஷமத்துக்கும் பெரிய வழிகாட்டியாகும்.

இங்கிலீஷ், தமிழ், தெலுங்கு, குஜராத்தி, முதலிய எந்தப் பாஷையில் வேண்டுமானாலும் இந்தப் புஸ்தகத்தை இலாகா தபால் செலவுகூட இல்லாமல் அனுப்புவோம்.

லக்ஷக்கணக்கான புஸ்தகங்கள் இதுவரை செலவாகி ருக்கின்றன.

ராஜவைத்திய நாராயணினி கேசவனி.

புரொஃபசர் ஆபுள்வேதோதய ஓளஷதாலயர்

No. 177, சைனாபஜ்ஜி ரோட ஐமேதார் காட்டுக்கெதிரில் சென்னை.

தன்கொடை யாளர்களுக்கு வந்தனம்.

பாவமே தலை எடுத்து அறங்கள் குறைந்து கொண்டு வரும் இக் கலிகாலத்தில் தர்மவான்கள் மிக அருமை! மிக அருமை!!

பொன்னைத் திரள் திரளாகக் குவித்திருக்கும் புண்ணியவர்கள் மேலும் மேலும் புண்ணியஞ்செய்து மேன்மை எய்தாது முற் பிறப்பிற் செய்த பாவசம்பந்தத்தால் பெற்ற பொருளை உற்ற அறவழியிற் செலவு செய்து புகழ் பெற்றுப் புனிதமுற்று இன்பெய்தாது அதர்மமான வழிகளிலும் தீய வழிகளிலும் தம் பொருளைச் செலவிட்டு நோய்கொண்டு தட்டுக் கெட்டிலைந்து நரகத்திற்காளாகின்றனர். அந்தோ! அவர் பெற்ற செல்வத்தால் பெற்ற பயணிதுவையோ?

பொன்னுடையார் புகழுடை யராயும் பொருந்திய அறவழியிற் செலவிட்டு இன்புடையராயுமாதலே முக்கியம். இதுவே பொன்பெற்றதாற் பெறும் பயனும். இதுபற்றி யன்றோ.

“சத்துவக்கும் இன்பம் அறியார் கொல் தாமுடைமை வைத்திழக்கும் வன்கண் அவர்” என்று தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவ நாயனாரும் திருவாய்மலர்ந்தருளியிருக்கின்றார்.

தெய்வப் புலமை ஒளவையாரும் அறவழியிற் செலவிட்டுப் புகழ் பெறார் பொருள் பிறவழிற் செலவிடப் பெற்று அவர்க்கு இகழ்ச்சியை யுண்டாக்கிவிட்டுப் போம் போகாது நில்லாது என்னும் பொருள்பட தமது அருமைத் திருவாக்கால்.

“நம்ப னடியவர்க்கு நல்காத் திரவியங்கள் பம்புக்காம் பேய்க்காம் பாத்நையர்க்காம்—வம்புக்காம் கொள்ளைக்காங் கள்ளுக்காங் கோவுக்காங் சாவுக்காங் கள்ளர்க்காந் தீக்காகுங் காண்” என்றருளிச்செய்திருக்கின்றான்.

நிதிக், “நின்றன நின்றன நில்லா வெனவுணர்ந்து ஒன்றின ஒன்றின வல்லே செயிற் செய்க” என்னும் ஆன்றோர்

மொழியைப் பொருளொடு கற்றுணர்ந்து தெளிந்தவரும் உலகெல்லாம் என்றும் புகழ், ஏழைகளுக்கு பழையவழுது அளித்து வந்தது மன்றித் தனக்குப் பின்னும் அக்கைக்கிரியம் நடை பெறுமாறு தனது சொத்தில் ஒரு பாகத்தை நிலையாக ஏற்படுத்திய பக்திமூலம் சென்ற ஆண்டிலே பரிபூரணமுற்றவருமாகிய பழைய சோற்றுப் பரமசிவம் பிள்ளை (ஏழைகளுக்கும் பழைய சோறிடுவதால் காரணப் பெயராக

ஏற்பட்டுள்ளது.) அவர்களின் தம்பி குமாரசாசிய வரும் இன்னும் தனது பெரிய தந்தையாரைப் போற் சிறந்த குணம், பக்தி, பெரியோரிடத்து விசுவாசம், தர்ம சிந்தை, அடக்கம், அருள் முதலிய எல்லாச் சகுணங்களும் பூண்டு அவர் நடத்திவந்த ஏழைகளுக்குப் பழைய சோறிலும் கைங்கிரியத்தை ஒழுங்காக இன்றும் நடத்திவருபவருமாகிய மகா-நா-நா-ஸ்ரீ சிவசுப்பிரமணிய பிள்ளை அவர்கள் நமது “செந்தமிழ்ச் செல்வத்திற்கு” நன்கொடையாக 50 ரூபாய் அளித்ததுமன்றிப் பொருள் முட்டுப்பாடு ஏற்படுங் காலங்களிலெல்லாம் கொடுத்து உதவுவதாக வாக்களித்து “செந்தமிழ்ச் செல்வம் எங்கும் உலாவிப் புகழ் பெறுவதைக்கண்டு கேட்டுக்களிக்கும் அவர் வள்ளன்பையுடையோபகார குணத்தையும் தமிழ் மக்கள் பாராட்டிப்புகழாதினார் என்று நினைக்கின்றேம் எம்மோடு ஒத்து தேகத்தாலும் வாக்காலும் பொருளாலும் எண்ணத்தாலும் உதவி செய்தும் செய்து கொண்டு மிருக்கிற இப்பிள்ளை அவர்களுக்கு மனதார நன்றி பாராட்டி வந்தனஞ் செலுத்துகின்றேம். இவர் உலகிற்கு உதவியாக நெடுநாள் சுகதேவியாக வாழ இறைவனைத்திரிகரணத்தாலும் சிந்தித்து வந்திகின்றோம்.

இன்னும் செந்தமிழினிடத்து அபிமானம் வைத்து 15 ரூபாய் தனித்தனியாக நன்கொடைசெய்த உபகார சீலர்களுள் வள்ளற்றன் மையுடையவர்களுளாகிய திரிசிபுரம் கள்ளத்தெருவு நாட்டாண்மை மகா-நா-நா-ஸ்ரீ T. M. முத்துசாமி பிள்ளை அவர்களுக்கும், திரிசிபுரம் கள்ளத்தெருவு மிராசுதார் மகா-நா-நா-ஸ்ரீ T. P. P. மாணிக்கம் பிள்ளை அவர்களுக்கும் நனி மிகவந்தனஞ் செலுத்துகின்றோம்.

இஃதன்றி, பத்திரிகை எங்கும் பரவத்தக்களாகியின்ற உதவிகளை எல்லாஞ்செய்யுப் சேலத்தமிழ்ப்பண்டிதர் மகா-நா-நா-ஸ்ரீ கு. ஐயாக் கண்ணு முத்தியாரவர்களுக்கும், திண்டுக்கல்முனிசிபல் ஐஸ்கல்தமிழ் பண்டிதர் மகா-நா-நா-ஸ்ரீ கு. வீரசாமிபிள்ளை அவர்களுக்கும், போர்ட் பிளேயர் அசிஸ்டண்ட் சர்ஜன் ராவ்சாகப் மகா-நா-நா-ஸ்ரீ T. சதாசிவம் பிள்ளை அவர்களுக்கும், திரிசிபுரம் கள்ளத்தெருவு மிராசுதார் மகா-நா-நா-ஸ்ரீ T. க. சுப்பையா பிள்ளை அவர்களுக்கும் தாராணர் மகா-நா-நா-ஸ்ரீ T. அருணாஜலம் பிள்ளை அவர்களுக்கும் மனதார வந்தனஞ் செலுத்துகின்றோம்.

நமது “செந்தமிழ்ச் செல்வம்” நின்று நிலைத்துச் செழித்து வளர்ந்து பரவ தம்மாலியன்ற உதவிகளை எல்லாம் செய்யும் உபகார சீலர்களுக்கெல்லாம் நன்றி காட்டி வந்தனஞ் செலுத்துகின்றோம், இவர்கள் நீழி சுகத்துடன்வாழ எல்லாம் வல்லமுழுமுதற் கடவுளை மன்றாடி இறைஞ்சி வேண்டிக்கொள்ளுகின்றோம். சுபம்!